Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 47 **Rozeslána dne 20. června 1991** **Cena Kčs 9,70** **(dotisk)**

OBSAH:

237. Zákon o patentových zástupcích

238. Zákon o odpadech

239. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči

240. Zákon České národní rady o šlechtění a plemenitbě hospodářských zvířat

241. Vyhláška ministerstva kultury České republiky o výhradním oprávnění některých organizací zastupujících autory nebo výkonné umělce

242. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České republiky o soustavě zdravotnických zařízení zřizovaných okresními úřady a obcemi

243. Vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky o zmene vyhlášky Ministerstva zdravotníctva č. 34/1965 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o regresných náhradách

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Opatření ministerstva financí České republiky o úlevách u notářských poplatků souvisejících s vydáním věci podle zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích

Opatření ministerstva financí České republiky o pověření Magistrátního úřadu hlavního města Prahy k poskytování úlev u správních poplatků

Opatření Státní banky československé, kterým se stanoví přípustné odchylky od úrokové sazby z úvěru poskytovaného bankám Státní bankou československou při úrokování vkladů právnických osob u bank a spořitelen a úvěrů právnickým osobám od bank a spořitelen

Opatření Státní banky československé, kterým se stanoví úrokové sazby z vkladů a půjček občanům (fyzickým osobám)

Oznámení federálního ministerstva financí o vydání opatření, kterým stanovilo IV. změny a doplňky Sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1991

Redakční sdělení o opravě chyb

237

ZÁKON
ze dne 17. května 1991
o patentových zástupcích

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1
Předmět úpravy

Zákon upravuje postavení, jakož i práva a povinnosti patentových zástupců.

ČÁST PRVNÍ
PATENTOVÝ ZÁSTUPCE

§ 2

Patentový zástupce poskytuje odbornou pomoc fyzickým a právnickým osobám ve věcech týkajících se průmyslového vlastnictví zejména tím, že je zastupuje v řízení před Federálním úřadem pro vynálezy (dále jen „Úřad"), popřípadě jinými správními orgány, a poskytuje jim odborné rady.

§ 3

(1) Oprávnění k činnosti patentového zástupce podle tohoto zákona vzniká jen tomu, kdo je zapsán do rejstříku patentových zástupců (dále jen „rejstřík"), který vede Komora patentových zástupců (dále jen „Komora").

(2) Vykonávání činnosti uvedené v § 2 podle zvláštních předpisů[1]) není tímto zákonem dotčeno.

§ 4

(1) Komora do rejstříku zapíše každého, kdo splňuje tyto podmínky:

a) je občanem České a Slovenské Federativní Republiky a má trvalý pobyt na jejím území,
b) je plně způsobilý k právním úkonům,
c) je bezúhonný,
d) má potřebné vysokoškolské vzdělání,
e) vykoná odbornou zkoušku,
f) složí do rukou předsedy Komory tento slib: „Slibuji na své svědomí a občanskou čest, že budu zachovávat ústavu, ostatní zákony, svědomitě plnit povinnosti patentového zástupce a zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvím v souvislosti s výkonem této činnosti.".

(2) Komora do rejstříku nezapíše pracovníka Úřadu.

§ 5

(1) Obsah a organizaci odborné zkoušky stanoví Úřad po projednání s Komorou. Odborná zkouška se zpravidla koná dvakrát do roka, nejméně však jednou ročně, a je veřejná.

(2) Úřad jmenuje předsedu a čtyři členy zkušební komise, z nich dva na návrh Komory.

(3) K odborné zkoušce musí být připuštěn každý uchazeč o zápis do rejstříku, který o to požádal a má nejméně 5 let praxe v oboru průmyslového vlastnictví.

(4) Vykonáním odborné zkoušky uchazeč prokazuje znalosti patentového inženýrství, právních předpisů a mezinárodních smluv týkajících se průmyslového vlastnictví, jakož i praktické znalosti potřebné pro výkon činnosti patentového zástupce.

(5) O vykonání odborné zkoušky vydá Úřad uchazeči doklad.

§ 6

(1) Komora umožní složení slibu podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. f) do jednoho měsíce od předložení dokladu o vykonané zkoušce.

(2) Komora vydá do 15 dnů po složení slibu patentovému zástupci potvrzení o zápisu do rejstříku.

[1]) Zákon České národní rady č. 128/1990 Sb., o advokacii.
Zákon Slovenské národní rady č. 132/1990 Sb., o advokacii.
Zákon České národní rady č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících.
Zákon Slovenské národní rady č. 129/1991 Sb., o komerčních právnících.

§ 7

(1) Do rejstříku se zapisuje jméno, příjmení, sídlo, popřípadě bydliště patentového zástupce, popřípadě uložení disciplinárního opatření (§ 32), pozastavení činnosti patentového zástupce (§ 8) nebo jeho vyškrtnutí z rejstříku (§ 9).

(2) Úřad zveřejňuje ve Věstníku Federálního úřadu pro vynálezy seznam patentových zástupců zapsaných do rejstříku.

§ 8

(1) Komora pozastaví patentovému zástupci výkon činnosti

a) po dobu výkonu trestu odnětí svobody nebo trvání trestu zákazu výkonu činnosti patentového zástupce,

b) jestliže se stal pracovníkem Úřadu.

(2) Komora může pozastavit patentovému zástupci výkon činnosti,

a) byla-li proti němu podána obžaloba pro úmyslný trestný čin, a to až do pravomocného rozhodnutí o ukončení trestního řízení,

b) bylo-li zahájeno řízení o jeho způsobilosti k právním úkonům, a to až do pravomocného rozhodnutí, kterým se toto řízení končí.

(3) Pominou-li důvody, které vedly k pozastavení výkonu činnosti, Komora pozastavení výkonu činnosti zruší; trvá-li pozastavení výkonu činnosti déle než tři roky, je povinen patentový zástupce odbornou zkoušku vykonat znovu.

§ 9

(1) Komora vyškrtne z rejstříku patentového zástupce,

a) který zemřel nebo byl prohlášen za mtrvého,

b) který byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům byla omezena,

c) který byl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem činnosti patentového zástupce,

d) kterému bylo uloženo disciplinární opatření vyškrnutí z rejstříku (§ 31),

e) který o to písemně požádal.

(2) Komora může z rejstříku vyškrtnout patentového zástupce, který byl pravomocně odsouzen i za jiný trestný čin, než je uvedený v odstavci 1 písm. c).

(3) Komora vyškrtne z rejstříku patentového zástupce, u něhož se dodatečně zjistí, že nebyla splněna některá z podmínek podle ustanovení § 4.

§ 10

Uchazeč o výkon činnosti patentového zástupce, který nebyl Komorou zapsán do rejstříku, nebo patentový zástupce, který byl Komorou vyškrtnut z rejstříku, s výjimkou vyškrtnutí podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. d), anebo patentový zástupce, jemuž byl výkon činnosti patentového zástupce Komorou pozastaven, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu.

ČÁST DRUHÁ
PRÁVA A POVINNOSTI PATENTOVÝCH ZÁSTUPCŮ

§ 11

(1) Patentový zástupce je vázán ústavou, zákony, dalšími obecně závaznými právními předpisy a v jejich mezích příkazy zastoupeného.

(2) Patentový zástupce je povinen chránit práva a oprávněné zájmy zastoupeného. Je povinen jednat přitom čestně a svědomitě, důsledně využívat všechny zákonné prostředky a uplatňovat vše, co podle svého přesvědčení a příkazů zastoupeného pokládá pro něj za prospěšné.

§ 12

(1) Patentový zástupce je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti se zastupováním. Této povinnosti jej může zprostit pouze zastoupený písemným prohlášením; zástupce však musí zachovávat mlčenlivost, i když jej zastoupený této povinnosti zprostí, pokud je to v zájmu zastoupeného.

(2) Povinnost zachovávat mlčenlivost se nevztahuje na případy, jde-li o zákonem uloženou povinnost překazit nebo oznámit spáchání trestného činu.

(3) Povinnost mlčenlivosti má i ten, kdo byl vyškrtnut z rejstříku, nebo ten, jemuž byl výkon činnosti pozastaven.

(4) Povinnost mlčenlivosti podle odstavců 1 až 3 se vztahuje i na osoby, které patentový zástupce zaměstnává v pracovním nebo obdobném poměru (§ 16).

§ 13

(1) Každý má právo na zastupování patentovým zástupcem.

(2) Patentový zástupce je povinen odmítnout zastupování, jestliže

a) ve věci již zastupoval jiného, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o zastupování žádá,

b) protistranu zastupuje patentový zástupce, s nímž společně vykonává činnost patentového zástupce (§ 21).

§ 14

(1) Patentový zástupce může odstoupit od smlouvy o zastupování tehdy, dojde-li k narušení důvěry mezi ním a zastoupeným, neposkytuje-li zastoupený potřebnou součinnost nebo nesložil-li zastoupený bez vážného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu za zastupování (§ 17); patentový zástupce tak učiní vždy, zjistí-li dodatečně skutečnosti uvedené v ustanovení § 13 odst. 2.

(2) Patentový zástupce je povinen po dobu dvou měsíců ode dne, kdy odstoupil od smlouvy o zastupování, činit všechny neodkladné úkony, pokud zastoupený neučinil jiné opatření.

§ 15

Patentový zástupce se v rámci svého pověření může dát zastoupit jiným patentovým zástupcem; zastoupení není možné proti vůli zastoupeného.

§ 16

(1) Patentový zástupce může zaměstnávat v pracovním nebo obdobném poměru jiné osoby (dále jen „pracovníci").

(2) Pracovněprávní vztahy mezi patentovým zástupcem a pracovníky se řídí zvláštními předpisy.[2])

§ 17

Patentový zástupce vykonává svou činnost za odměnu, má právo žádat od zastoupeného přiměřenou zálohu na odměnu.

§ 18

(1) Patentový zástupce odpovídá zastoupenému za škodu, kterou mu způsobil při zastupování. Patentový zástupce odpovídá za škodu způsobenou svou činností i tehdy, byla-li škoda způsobena jeho zástupcem nebo jeho pracovníkem; případná odpovědnost těchto osob za škodu podle platných předpisů tím není dotčena.

(2) Patentový zástupce se odpovědnosti podle odstavce 1 zprostí, prokáže-li, že škodě nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze na něm požadovat.

§ 19

(1) Patentový zástupce je před zahájením činnosti podle ustanovení § 2 povinen uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s touto činností; pokud patentový zástupce zaměstnává pracovníky, je povinen uzavřít rovněž smlouvu o pojištění své odpovědnosti za škodu vzniklou pracovníkům při plnění pracovních povinností nebo v přímé souvislosti s nimi, za kterou patentový zástupce odpovídá podle zákoníku práce.

(2) Pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s činností patentového zástupce, musí trvat po celou dobu, po kterou je tato činnost vykonávána; pojištění za škodu vzniklou pracovníkům musí trvat po celou dobu, po kterou patentový zástupce pracovníky zaměstnává.

§ 20

Patentový zástupce je povinen oznámit Komoře své sídlo, popřípadě bydliště, jejich změnu a skutečnosti uvedené v ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) a odst. 2, § 9 odst. 1 písm. c) a odst. 2.

§ 21

(1) Patentoví zástupci mohou vykonávat činnost podle ustanovení § 2 též společně; právní vztahy ze společného výkonu této činnosti si patentoví zástupci upraví písemnou dohodou.

(2) Zastoupenému odpovídá každý patentový zástupce samostatně; jde-li však o společně zastoupeného a není-li dohodnuto něco jiného, odpovídají patentoví zástupci tomuto zastoupenému společně a nerozdílně.

ČÁST TŘETÍ
SAMOSPRÁVA A DISCIPLINÁRNÍ ODPOVĚDNOST PATENTOVÝCH ZÁSTUPCŮ

§ 22

(1) Zřizuje se Komora patentových zástupců se sídlem v Brně.

(2) Komora jako právnická osoba je samosprávnou organizací sdružující všechny patentové zástupce.

[2]) Například zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 121/1990 Sb., o pracovněprávních vztazích při soukromém podnikání občanů, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 135/1990 Sb., o odměňování pracovníků při soukromém podnikání občanů.

§ 23

Komora má tyto orgány:

a) konferenci patentových zástupců,
b) představenstvo,
c) dozorčí komisi,
d) disciplinární komisi.

§ 24

(1) Nejvyšším orgánem Komory je konference patentových zástupců (dále jen „konference").

(2) Právo účastnit se jednání konference mají všichni patentoví zástupci zapsaní v rejstříku.

(3) Konferenci svolává představenstvo nejméně jednou za tři roky. Představenstvo je povinno svolat konferenci vždy, požádá-li o to písemně alespoň třetina všech patentových zástupců nebo požádá-li o to dozorčí komise, a to nejpozději do dvou měsíců.

(4) Patentový zástupce může písemně pověřit jiného patentového zástupce, aby ho zastupoval na konferenci; zastoupený patentový zástupce se považuje za přítomného na konferenci.

(5) Konference se může platně usnášet jen tehdy, je-li přítomna nadpoloviční většina všech patentových zástupců. K platnosti usnesení je potřebný souhlas nadpoloviční většiny přítomných patentových zástupců.

§ 25

(1) Konference zejména:

a) volí přímou a tajnou volbou na dobu tří let z patentových zástupců předsedu a místopředsedu, členy představenstva, dozorčí komise a disciplinární komise; členy těchto orgánů také tajným hlasováním odvolává,
b) schvaluje organizační řád Komory, volební řád Komory a disciplinární řád Komory,
c) schvaluje výši příspěvků na činnost orgánů Komory,
d) schvaluje výši náhrady za ztrátu času výkonem funkcí v orgánech Komory,
f) může zrušit nebo změnit rozhodnutí představenstva.

(2) Předseda zastupuje Komoru navenek a jedná jejím jménem ve všech věcech; činí rovněž neodkladná rozhodnutí v době mezi zasedáním představenstva a řídí pracovníky Komory v rozsahu určeném organizačním řádem.

(3) Pokud je předsedou Komory občan České republiky, je místopředsedou občan Slovenské republiky a naopak.

§ 26

(1) Představenstvo rozhoduje:

a) o zápisu do rejstříku a o vyškrtnutí z rejstříku,
b) o opravných prostředcích podle ustanovení § 33,
c) ve všech věcech, které podle tohoto zákona jsou svěřeny Komoře, pokud o nich nerozhodují jiné orgány Komory.

(2) Představenstvo dále:

a) svolává konferenci,
b) navrhuje Úřadu dva členy zkušební komise podle ustanovení § 5 odst. 2,
c) spravuje majetek Komory,
d) chrání a prosazuje zájmy patentových zástupců,
e) pravidelně informuje patentové zástupce o činnosti Komory,
f) činí veškerá opatření nezbytná k činnosti Komory,
g) vede rejstřík patentových zástupců,
h) provádí další činnosti podle tohoto zákona, pokud nepřísluší jiným orgánům Komory.

(3) Představenstvo se schází zpravidla jednou za tři měsíce; schůze představenstva svolává předseda Komory.

§ 27

Dozorčí komise:

a) kontroluje plnění usnesení konference a kontroluje rovněž činnost představenstva; za tím účelem musí být dozorčí komisi umožněn přístup ke všem dokladům Komory,
b) dohlíží na řádný výkon činnosti patentových zástupců,
c) volí ze svých členů předsedu, který řídí činnost komise; předseda dozorčí komise podává návrh na zahájení disciplinárního řízení.

§ 28

Disciplinární komise:

a) provádí disciplinární řízení a rozhoduje o disciplinárním opatření podle zákona,
b) volí ze svých členů předsedu, který řídí činnost komise.

§ 29

Funkce v orgánech Komory jsou čestné.

§ 30

(1) Podrobnější úpravu organizace Komory, jejích orgánů, působnosti těchto orgánů a o počtu členů představenstva Komory, dozorčí komise a disciplinární komise stanoví organizační řád Komory.

(2) Podrobnosti o volbách stanoví volební řád Komory a podrobnosti disciplinárního řízení stanoví disciplinární řád Komory.

Disciplinární odpovědnost

§ 31

(1) Za závažné nebo opětovné porušení povinností stanovených tímto zákonem disciplinární komise může uložit patentovému zástupci, nejde-li o trestný čin, některé z těchto disciplinárních opatření:

a) písemné napomenutí,
b) pokutu až do výše 10 000 Kčs,
c) vyškrtnutí z rejstříku až na dobu pěti let.

(2) Výnos z pokut připadá Komoře.

§ 32

(1) O uložení disciplinárního opatření rozhoduje disciplinární komise Komory v disciplinárním řízení zahájeném na návrh předsedy dozorčí komise.

(2) Návrh na zahájení disciplinárního řízení může být podán předsedou dozorčí komise do dvou měsíců ode dne, kdy se o disciplinárním provinění patentového zástupce dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy k disciplinárnímu provinění došlo.

(3) Rozhodnutí o uložení disciplinárního opatření musí být písemné a musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o opravném prostředku.

§ 33

(1) Proti rozhodnutí disciplinární komise Komory může patentový zástupce nebo předseda dozorčí komise podat do patnácti dnů od jeho doručení odvolání; odvolání má odkladný účinek.

(2) O odvolání rozhoduje představenstvo Komory, které napadené rozhodnutí buď potvrdí, nebo zruší. Zruší-li představenstvo Komory napadené rozhodnutí, je disciplinární komise Komory vázána rozhodnutím představenstva Komory.

§ 34

Konečné rozhodnutí představenstva Komory, jímž bylo jako disciplinární opatření uloženo vyškrtnutí z rejstříku, přezkoumává podle zvláštních předpisů[3]) na návrh patentového zástupce, jehož se rozhodnutí týká, Nejvyšší soud České a Slovenské Federativní Republiky; návrh lze podat ve lhůtě stanovené zvláštními předpisy.[4])

ČÁST ČTVRTÁ
USTANOVENÍ ZÁVĚREČNÁ, PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ

§ 35

Oprávnění k zastupování osob, které nemají na území České a Slovenské Federativní Republiky bydliště nebo sídlo, v řízení před Úřadem, udělená podle ustanovení § 11 vyhlášky Úřadu pro vynálezy a objevy č. 107/1972 Sb., o vztazích k zahraničí ve věcech vynálezů a průmyslových vzorů, a oprávnění k zastupování těchto osob v řízení o ochranných známkách podle ustanovení § 27 odst. 3 zákona č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách, a podle ustanovení § 15 zákona č. 159/1973 Sb., o ochraně označení původu výrobků, pozbývají platnosti po uplynutí šesti měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 36

Oprávnění k zastupování v řízení před Úřadem a provádění služeb a prací směřujících k uplatnění ochrany průmyslového vlastnictví podle zákona č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů, pozbývá platnosti po uplynutí šesti měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 37

(1) Uchazeče o zápis do rejstříku, jehož písemná žádost dojde Komoře do šesti měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zapíše Komora po složení slibu do rejstříku, pokud splňuje podmínky stanovené v ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) až c), získal potřebné vysokoškolské vzdělání a má nejméně 5 let praxe

[3]) § 244 až 250 občanského soudního řádu.

[4]) § 247 odst. 2 občanského soudního řádu.

v oboru průmyslového vlastnictví; výjimku může povolit Komora.

(2) Uchazeč zapsaný do rejstříku podle odstavce 1 je povinen vykonat odbornou zkoušku podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. e) nejpozději do 12 měsíců od zápisu do rejstříku.

(3) Nesplní-li uchazeč povinnost podle odstavce 2, bude z rejstříku vyškrtnut.

(4) Fyzické osoby oprávněné k zastupování podle ustanovení § 70 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, a podle ustanovení § 27 odst. 3 zákona č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách, zapíše Komora do rejstříku po předložení oprávnění uděleného Úřadem.

§ 38

(1) Do ustanovení orgánů Komory vykonává jejich působnost přípravný výbor jmenovaný předsedou Úřadu.

(2) Přípravný výbor svolá ustavující konferenci Komory do 31. prosince 1991.

§ 39

Úřad vydá po dohodě s Komorou vyhlášku o odměňování patentových zástupců.

§ 40

Pokud z dosavadních zákonů[5]) vyplývá, že právnické a fyzické osoby, které nemají v České a Slovenské Federativní Republice bydliště nebo sídlo, musí být v řízení před Úřadem zastoupeny organizací nebo členem organizace k tomu oprávněné, popřípadě zástupcem podle zvláštních předpisů, anebo patentovým zástupcem, jemuž toto oprávnění udělil Úřad, rozumí se tím zástupce podle zvláštních předpisů[1]) a podle tohoto zákona.

§ 41

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

238

ZÁKON
ze dne 22. května 1991
o odpadech

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1
Působnost zákona

(1) Zákon stanoví práva a povinnosti orgánů státní správy a povinnosti právnických a fyzických osob při nakládání s odpady.

(2) Pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, vztahuje se tento zákon též na nakládání

[5]) § 15 zákona č. 159/1973 Sb., o ochraně označení původu výrobků.
§ 27 odst. 3 zákona č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách.
§ 70 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.

a) s odpadními a zvláštními vodami,[1])
b) s látkami znečišťujícími ovzduší,[2])
c) s odpady drahých kovů,[3])
d) s radioaktivními odpady,[4])
e) s odpady ukládanými v podzemních prostorech,[5])
f) s odvaly, výsypkami a odkališti,[6])
g) s konfiskáty živočišného původu.[7])

§ 2
Základní pojmy

(1) Odpadem je věc, které se chce její majitel (§ 1 odst. 1 zákona) zbavit, nebo též movitá věc, jejíž odstranění (zneškodnění) je nutné z hlediska péče o zdravé životní podmínky a ochrany životního prostředí. Kategorizace a katalog odpadů dohodnutý s příslušnými ústředními orgány státní správy vyhlásí Federální výbor pro životní prostředí jako opatření ve Sbírce zákonů.[8])

(2) Zvláštní odpad je takový odpad, který vyžaduje zvláštní režim při nakládání s ním, zejména z důvodů národohospodářských nebo ochrany životního prostředí.

(3) Nebezpečný odpad je takový zvláštní odpad (odstavec 2), který svými vlastnostmi (zejména toxicitou, infekčností, dráždivostí, výbušností, hořlavostí, chemickými vlastnostmi, karcinogenními, teratogenními a mutagenními vlastnostmi) je nebo může být nebezpečný pro zdraví obyvatelstva nebo životní prostředí.

(4) Druhotnou surovinou je surovina nebo materiál získaný z odpadu, který je způsobilý k dalšímu hospodářskému nebo jinému využití; zůstává přitom odpadem až do dalšího zpracování.

(5) Odpadovým hospodářstvím se rozumějí činnosti zaměřené na předcházení a omezování vzniku odpadů a na nakládání s odpady.

(6) Nakládáním s odpady je jakákoliv činnost, jejímž předmětem jsou odpady, zejména shromažďování, přeprava, skladování a zneškodňování odpadů, včetně péče o místo zneškodňování, sběr, výkup, úpravu, třídění, zpracování a využívání odpadů jako zdrojů druhotných surovin a energie.

(7) Původcem odpadů (dále jen „původce") je právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejíž činnosti vznikají odpady. Pro komunální odpad vznikající na území obce se za původce považuje tato obec.

(8) Vývozcem odpadů je podle tohoto zákona právnická nebo fyzická osoba, která sama nebo prostřednictvím dopravce vyváží nebo chce vyvézt odpady přes hranice státu.[9])

(9) Zneškodňování odpadů je zejména jejich ukládání, spalování nebo neutralizace, při němž poškozování životního prostředí nebo ohrožování zdraví lidí nepřesáhne míru stanovenou zvláštními předpisy.[10])

---

[1]) Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

[2]) Zákon č. 35/1967 Sb., o opatřeních proti znečišťování ovzduší.

[3]) Vyhláška ministra hutního průmyslu a rudných dolů č. 93/1962 Sb., o státní službě pro drahé kovy, ve znění vyhlášky č. 34/1968 Sb. a vyhlášky č. 154/1980 Sb.

[4]) Vyhláška Čs. komise pro atomovou energii č. 67/1987 Sb., o zajištění jaderné bezpečnosti při zacházení s radioaktivními odpady
Vyhláška ministerstva zdravotnictví ČSR č. 59/1972 Sb., o ochraně zdraví před ionizujícím zářením.
Vyhláška ministerstva zdravotnictví SSR č. 65/1972 Sb., o ochraně zdraví před ionizujícím zářením.

[5]) Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon).

[6]) Zákon č. 44/1988 Sb.
Zákon ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě.
Zákon SNR č. 51/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě.

[7]) Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči.
Vyhláška federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 121/1987 Sb., o zabezpečování zdravotní nezávadnosti živočišných produktů.
Vyhláška federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 117/1987 Sb., o péči o zdraví zvířat.

[8]) Zákon č. 131/1989 Sb., o Sbírce zákonů, ve znění zákona č. 426/1990 Sb.

[9]) Zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb. a zákona č. 113/1990 Sb.

[10]) Např. zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, zákon č. 35/1967 Sb., zákon č. 138/1973 Sb., nařízení vlády ČSR č. 25/1975 Sb., jímž se stanoví ukazatelé přípustného stupně znečištění vod, nařízení vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, nařízení vlády SSR č. 30/1975 Sb., jímž se stanoví ukazatelé přípustného stupně znečištění vod, nařízení vlády SSR č. 206/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, ve znění vyhlášky č. 185/1990 Sb., vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR č. 6/1977 Sb., o ochraně jakosti povrchových a podzemních vod, vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství SSR č. 23/1977 Sb., o ochraně jakosti povrchových a podzemních vod.

§ 3

Základní ustanovení

(1) Právnické a fyzické osoby odpovídají za nakládání s odpady a jsou povinny vznik odpadů co nejvíce omezovat.

(2) Při nakládání s odpady je každý povinen chránit zdraví obyvatelstva a životní prostředí; přitom je povinen vytvářet předpoklady pro využívání a zneškodňování odpadů.

(3) Právnické a fyzické osoby ukládají nebo zneškodňují odpady jen v prostorech, objektech a zařízeních (dále jen „zařízení") k tomu určených.

(4) Dovoz odpadů na území České a Slovenské Federativní Republiky za účelem jejich zneškodnění je zakázán. Tento zákaz neplatí při současném splnění těchto podmínek:

a) dovoz odpadů se uskutečňuje v souladu se smlouvou o poskytnutí ověřené technologie pro zneškodňování těchto odpadů, odpovídající světové úrovni stavu vědy a techniky, československé straně,
b) příslušná technologie byla již uvedena na území České republiky nebo Slovenské republiky do trvalého provozu,
c) budou zneškodněny veškeré dovezené odpady a zároveň dojde k podstatnému snížení celkového množství nebo stupně nebezpečnosti obdobných odpadů vzniklých na území České a Slovenské Federativní Republiky,
d) příslušný orgán státní správy vysloví s dovozem, přepravou a skladováním těchto odpadů souhlas.

(5) Dovoz odpadů k jejich využití jako druhotné suroviny je přípustný jen se souhlasem příslušného orgánu státní správy České republiky nebo Slovenské republiky (dále jen „příslušný orgán státní správy"); tím nejsou dotčeny zvláštní předpisy.[9])

(6) Zakázáno je vyvážet nebezpečné odpady, pokud dovážející nebo tranzitní stát nedá písemný souhlas k dovozu, popřípadě tranzitu těchto odpadů. Vývoz nebezpečných odpadů vyžaduje souhlas příslušného orgánu státní správy. Pokud budou vyvážené nebezpečné odpady vráceny zpět, je vývozce odpadů povinen na své náklady zajistit jejich zneškodnění.

(7) Tranzitní přeprava odpadů přes území České a Slovenské Federativní Republiky je přípustná jen se souhlasem příslušného orgánu státní správy.

ČÁST DRUHÁ

OPRÁVNĚNÍ A POVINNOSTI PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ STÁTNÍ SPRÁVY A POVINNOSTI PRÁVNICKÝCH A FYZICKÝCH OSOB VE VĚCECH ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

Oddíl I

Oprávnění a povinnosti příslušných orgánů státní správy

§ 4

(1) Příslušné orgány státní správy dávají souhlas

a) k provozování zařízení ke zneškodňování odpadů,
b) k nakládání s nebezpečným odpadem,
c) k vydání provozního řádu zařízení ke zneškodňování odpadů podle § 8 tohoto zákona,
d) k podnikání v oblasti nakládání s odpady,
e) k dovozu odpadů pro jiné účely než je jejich zneškodnění,
f) k vývozu nebezpečných odpadů,
g) k tranzitní přepravě odpadů přes území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Příslušné orgány státní správy dávají vyjádření

a) ke zřízení zařízení ke zneškodňování dopadů,
b) při výstavbě dotýkající se odpadového hospodářství již ve stadiu zpracování zadání stavby[11]) nebo jeho změn,

[11]) § 3 vyhlášky č. 43/1990 Sb., o projektové přípravě staveb.

c) k připravovaným změnám výrobního procesu nebo výroby související se změnou nakládání s odpady.

(3) Orgány státní správy vydávající podle jiných právních předpisů rozhodnutí o umístění, povolení či užívání staveb, zařízení nebo činností uvedených v odstavci 1 nevydají toto rozhodnutí, pokud nebude žadatelem předložen souhlas podle odstavce 1, nebo vyjádření podle odstavce 2.

(4) Příslušný orgán státní správy je oprávněný

a) schvalovat programy odpadového hospodářství,
b) uložit provozovateli zařízení ke zneškodňování odpadů, aby v odůvodněných případech za úhradu zneškodnil určený odpad [§ 8 odst. 2 písm. e)],
c) uložit tomu, kdo poruší povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě, opatření k odstranění protiprávního stavu; odpovědnost za škodu nebo trestní odpovědnost tím není dotčena,
d) zastavit činnost organizace podle § 9 tohoto zákona.

(5) Příslušný orgán státní správy je povinen na požádání původce poskytnout informace o existenci a sídlech zařízení vhodných ke zneškodnění jím vyprodukovaného odpadu.

(6) Na vyjádření příslušného orgánu státní správy podle odstavce 2 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.[12])

Oddíl II
Povinnosti právnických a fyzických osob

§ 5
Povinnosti původců

(1) Původce je povinen

a) zpracovat v rozsahu stanoveném zvláštním předpisem program odpadového hospodářství a předložit jej příslušnému orgánu státní správy ke schválení,
b) vzniklé odpady shromažďovat utříděné podle druhů a zabezpečit je před znehodnocením, odcizením nebo jiným nežádoucím únikem,
c) odděleně shromažďovat nebezpečné odpady podle jejich druhů, označovat je stanoveným způsobem a nakládat s nimi v souladu se zvláštními předpisy,[13])
d) ohlašovat vznik, množství, charakter a způsob využití, popřípadě zneškodnění zvláštního odpadu orgánu státní správy příslušnému podle sídla původce; rozsah a náležitosti stanoví prováděcí předpis,
e) využívat vzniklé odpady jako zdroj druhotných surovin nebo energie, především při své vlastní činnosti; odpady takto nevyužité nabídnout jinému,
f) zajistit zneškodnění odpadů v případě, že jejich využití není možné,
g) vést a uchovávat evidenci o druzích a množství vzniklých odpadů, jejich uskladnění a využití nebo zneškodnění; rozsah a náležitosti evidence stanoví prováděcí předpis,
h) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení a na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s odpadovým hospodářstvím.

(2) Výrobce je povinen uvádět v průvodní dokumentaci výrobku, nebo na obalu, anebo v návodu k použití, popřípadě dodacím listu údaje o způsobu využití nespotřebovaných částí výrobků nebo obalů jako zdrojů druhotných surovin nebo energie, popřípadě o doporučeném způsobu jejich zneškodňování.

§ 6
Povinnosti přepravců a dopravců při přepravě odpadů

(1) Přepravci a dopravci jsou povinni

a) zabezpečit přepravu odpadů v souladu s požadavky stanovenými ve zvláštních předpisech,[14])
b) vést a uchovávat evidenci o přepravovaných ne-

[12]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

[13]) Zákon č. 20/1966 Sb.
Nařízení vlády ČSR č. 192/1988 Sb.
Nařízení vlády SSR č. 206/1988 Sb.
Vyhláška č. 59/1972 Sb.
Vyhláška č. 65/1972 Sb.
Vyhláška č. 67/1987 Sb.

[14]) Zákon č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasílatelství.

bezpečných odpadech; rozsah a náležitosti evidence stanoví prováděcí předpis,

c) ohlašovat množství a druh nebezpečného odpadu a způsob jeho přepravy orgánu státní správy příslušnému podle sídla dopravce; rozsah a náležitosti stanoví prováděcí předpis,

d) umožnit kontrolním orgánům kontrolu nakládání s odpadem v průběhu jeho přepravy; na vyžádání kontrolních orgánů předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s odpadovým hospodářstvím.

(2) K přepravě nebezpečných odpadů je třeba souhlasu příslušného orgánu státní správy podle § 4 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

§ 7

Sběr, výkup a úprava odpadů

(1) Ke sběru, výkupu či úpravě odpadů je třeba souhlasu příslušného orgánu státní správy podle § 4 odst. 1 písm. b) a d) tohoto zákona.

(2) Právnická nebo fyzická osoba oprávněná podle odstavce 1 je povinna

a) stanovovat a zveřejňovat druhy sbíraných odpadů a podmínky jejich sběru a výkupu,

b) odebírat či vykupovat zveřejněné druhy sbíraných odpadů,

c) plnit povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. b) až h) tohoto zákona.

§ 8

Povinnosti provozovatelů zařízení ke zneškodňování odpadů

(1) K provozování zařízení ke zneškodňování odpadů je třeba souhlasu příslušného orgánu státní správy podle § 4 odst. 1 písm. a) tohoto zákona.

(2) Provozovatel je při provozování zařízení podle odstavce 1 povinen

a) zneškodňovat odpady podle odsouhlaseného provozního řádu a zabezpečit je před odcizením nebo jiným nežádoucím únikem,

b) zveřejňovat seznam druhů odpadů, k jejichž zneškodňování je oprávněn,

c) vést evidenci o množství, druhu a původu odpadů převzatých ke zneškodňování, o způsobu naložení s nimi a o umístění odpadů na skládkách; rozsah a náležitosti stanoví prováděcí předpis,

d) ohlašovat množství, charakter a způsob zneškodnění nebezpečného odpadu orgánu státní správy příslušnému podle sídla provozovatele zařízení ke zneškodňování odpadů; rozsah a náležitosti stanoví prováděcí předpis,

e) na základě rozhodnutí příslušného orgánu státní správy, v mimořádných případech, zejména je-li to nezbytné z hlediska péče o zdraví lidí a životní prostředí, zneškodnit odpad, pokud je to pro provozovatele technicky možné; náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí původce, a pokud není znám, tak orgán státní správy, který rozhodnutí vydal,

f) umožnit činnost kontrolních orgánů pode § 5 odst. 1 písm. h).

§ 9

Zastavení činnosti původce a provozovatele zařízení ke zneškodňování odpadů

(1) Nemá-li původce zajištěno využití nebo zneškodnění odpadu v souladu s § 5 odst. 1 písm. e) nebo f) a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě, příslušný orgán státní správy zakáže činnost původce, která způsobuje vznik odpadů.

(2) Nesplňuje-li provozovatel zařízení ke zneškodňování odpadů povinnosti stanovené tímto zákonem nebo prováděcím předpisem a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě, příslušný orgán státní správy zakáže provoz zařízení ke zneškodňování odpadů.

ČÁST TŘETÍ
POPLATKY A POKUTY

§ 10

Poplatky

Za uložení odpadů platí právnické a fyzické osoby poplatky způsobem, v rozsahu a výši stanovené zákony národních rad.

§ 11

Pokuty právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání

(1) Pokutu ve výši od 10 000 do 300 000 Kčs může uložit příslušný orgán státní správy právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která

a) nemá zpracovaný program odpadového hospodářství podle § 5 odst. 1 písm. a), popřípadě tento program neplní,

b) nezabezpečí shromažďování odpadů vytříděných podle druhů nebo je nezabezpečuje před znehodnocením, odcizením nebo jiným únikem podle § 5 odst. 1 písm. b),

c) nemá podle § 5 odst. 1 písm. e) a f) zajištěné využití nebo zneškodňování odpadu,

d) nevede nebo neuchovává evidenci o odpadech podle § 5 odst. 1 písm. g), § 6 odst. 1 písm. b) a c) nebo § 8 odst. 2 písm. c),

e) poruší povinnosti stanovené v § 5 odst. 2 nebo v § 7 odst. 2 písm. b),

f) nezveřejní podle § 7 odst. 2 písm. a) a § 8 odst. 2 písm. b) druhy sbíraných odpadů a podmínky jejich sběru a výkupu nebo seznam druhů odpadů, k jejichž zneškodňování je oprávněna,

g) nezabezpečí podle § 8 odst. 2 písm. a) odpady před jejich odcizením nebo jiným nežádoucím únikem.

(2) Pokutu ve výši od 20 000 do 500 000 Kčs uloží příslušný orgán státní právy právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která

a) neumožní podle § 5 odst. 1 písm. h), § 6 odst. 1 písm. a) a d), § 7 odst. 2 písm. c) nebo § 8 odst. 2 písm. f) kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení a na vyžádání nepředloží dokumentaci související s odpadovým hospodářstvím nebo neposkytne pravdivé a úplné informace,

b) provádí podle § 7 odst. 1 sběr, výkup nebo úpravu odpadů bez povolení příslušného orgánu státní správy nebo v rozporu s tímto povolením,

c) zneškodňuje odpady bez povolení příslušného orgánu státní správy podle § 8 odst. 1 nebo v rozporu s ním,

d) zneškodňuje odpady bez schváleného provozního řádu podle § 8 odst. 2 písm. a) nebo v rozporu s ním.

(3) Pokutu ve výši od 100 000 do 10 000 000 Kčs uloží příslušný orgán státní správy právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která

a) poruší povinnosti stanovené v § 3 odst. 4, 5 a 6 pro dovoz a vývoz odpadů,

b) nezabezpečí podle § 5 odst. 1 písm. c) oddělené shromažďování nebezpečných odpadů nebo nenakládá s nimi v souladu s příslušnými předpisy,

c) nesplní ohlašovací povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. d) a § 8 odst. 2 písm. d),

d) vykonává přepravu nebezpečných odpadů v rozporu s povolením nebo bez povolení příslušného orgánu státní správy podle § 6 odst. 2,

e) nesplní povinnost uloženou jí příslušným orgánem státní správy podle § 8 odst. 2 písm. e).

(4) Pokutu ve výši od 10 000 do 500 000 Kčs uloží příslušný orgán státní správy právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která nakládá s odpady nebo je zneškodňuje v rozporu s § 3 odst. 2 nebo 3.

(5) Uložením pokuty podle předchozích odstavců nejsou dotčena ustanovení zvláštních předpisů o náhradě škody.[15])

§ 12
Ukládání pokut

(1) Pokutu lze právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání uložit do jednoho roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti příslušný orgán státní správy dozvěděl, nejpozději do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(2) Orgán státní správy, který uložil pokutu, současně stanoví podmínky a lhůtu pro zjednání nápravy.

(3) Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti ohrožení zdraví lidí a životního prostředí, popřípadě k míře jejich poškození.

(4) Poruší-li právnická nebo fyzická osoba v době jednoho roku od právní moci rozhodnutí o uložení pokuty podle tohoto zákona znovu povinnost, za níž byla pokuta uložena, uloží se další pokuta až do výše dvojnásobku pokuty stanovené tímto zákonem.

ČÁST ČTVRTÁ
ZMOCNĚNÍ

§ 13

Vláda České republiky a vláda Slovenské republiky nařízením stanoví

a) vedení evidence odpadů, včetně evidence skládek odpadů založených před účinností tohoto zákona,

b) podrobnosti nakládání s odpady.

ČÁST PÁTÁ
USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 14
Společná ustanovení

Není-li výslovně stanoveno jinak, vztahují se na řízení podle tohoto zákona obecné předpisy o správním řízení.[12])

---

[15]) § 145 a násl. hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
§ 421 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 15

Přechodná ustanovení

(1) Příslušný orgán státní správy stanoví rozhodnutím na nezbytnou dobu zvláštní podmínky

a) původcům, kteří po dni nabytí účinnosti tohoto zákona nemohou plnit povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. b), c), e), f),

b) provozovatelům zařízení ke zneškodňování odpadů, kteří po dni nabytí účinnosti tohoto zákona nemohou plnit povinnosti v něm stanovené.

(2) Doba, po kterou lze stanovit zvláštní podmínky podle odstavce 1, nesmí být delší než 5 let od účinnosti tohoto zákona.

§ 16

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. vládní nařízení č. 68/ 1960 Sb., o hospodaření kovovým odpadem a sběrnými surovinami,
2. vyhláška ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů č. 106/1960 Sb., o hospodaření kovovým odpadem, ve znění vyhlášky č. 103/1981 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů č. 106/1960 Sb., o hospodaření kovovým odpadem,
3. vyhláška federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 103/1981 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů č. 106/1960 Sb., o hospodaření kovovým odpadem.

§ 17

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

239

ZÁKON

ze dne 23. května 1991,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 před slovo „rozvoj" se vkládají slova „výkon a", před slovo „zvířat," se vkládají slova „chovaných i volně žijících", za slovo „zvířat," se vkládají slova „ochrany životního prostředí," a slovo „velkovýroby" se nahrazuje slovem „výroby".

2. V § 1 odst. 2 se slova „Orgány, organizace i občané jsou povinni" nahrazují slovy „Právnické a fyzické osoby jsou povinny".

3. V § 1 odst. 2 se za slovo „zvířat," vkládají slova „pro ochranu životního prostředí před škodlivými vlivy živočišné výroby".

4. V § 2 odst. 1 písm. a) se za slovem „přepravy" vkládá středník a vypouštějí se slova „jakož i" a na konci se připojují slova „včetně celostátních ozdravovacích programů,".

5. V § 2 se připojuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Odbornou veterinární činností se rozumějí odborné veterinární úkony spojené s vykonáváním veterinární péče podle odstavce 1, které vyžadují zvláštní způsobilost pracovníků podle § 25 tohoto zákona.".

6. V § 3 se vypouštějí odstavce 2, 3 a 4 a označení odstavce 1.

7. Za § 3 se vkládá nový § 3a, který zní:

„§ 3a

Odborné veterinární činnosti vykonávají

a) orgány veterinární péče za účelem výkonu státní správy,

b) specializované organizace státní veterinární služby,

c) právnické a fyzické osoby v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem a zákony České národní rady a Slovenské národní rady.".

8. V § 4 se vypouští písmeno b) a dosavadní písmena c) až e) se označují jako písmena b) až d).

V písmenu b) se v prvním řádku za slovo „koordinuje" vkládají slova „rozvoj vědy a techniky a" a vypouští se text na konci za slovy „státního území".

9. V § 5 odst. 1 písm. a) se slovo „ nejvyšší" nahrazuje slovem „přirozené".

10. V § 5 odst. 1 se připojuje nové písmeno d), které zní:

„d) zajistit zdravotní kontrolu chovu zvířat podle druhu a úrovně chovu ve lhůtách a v rozsahu stanovených zvláštním předpisem.".

11. V § 5 odst. 3 se vypouští slovo „zdravé".

12. V § 7 odst. 2 se na konci připojují slova „, pokud v osvědčení podle odstavce 1 není uvedeno jinak.".

13. V § 8 se vypouští odstavec 3.

14. V § 9 odst. 2 se slova „Chovatelská organizace je povinna" nahrazují slovy „Chovatel je povinen".

15. V § 9 odst. 3 písm. b) se za slovo „nákazy" vkládají slova „nebo jiného hromadného onemocnění".

16. V § 9 se připojuje nový odstavec 4, který zní:

„(4) Zjistí-li právnická nebo fyzická osoba uvedená v § 3a písm. c) při výkonu odborných veterinárních činností anebo dozví-li se jinak o podezření z nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat, je povinna neprodleně

a) oznámit podezření orgánu veterinární péče,

b) provést potřebná předběžná vyšetření a opatření nutná ke zdolávání a zamezení šíření nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat.".

17. V § 10 odst. 1 se připojuje nové písmeno c), které zní:

„c) požádat před zahájením provozu příslušný orgán veterinární péče o vydání osvědčení o způsobilosti podmínek pro výrobu, zpracování, ošetřování, skladování a přepravu živočišných produktů.".

18. V § 12 odst. 2 se na konci připojují slova „nebo na jiných místech určených k tomuto účelu".

19. § 14 se vypouští.

20. V § 15 se vypouští odstavec 4.

21. V § 16 se vypouští odstavec 6.

22. V § 18 odst. 1 se odkaz 2) doplňuje takto:

„Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky č. 86/1989 Sb., o povolování ověřování, výroby, dovozu a uvádění do oběhu, používání a kontrole veterinárních léčiv a přípravků.

Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky č. 188/1989 Sb., o povolování výroby, dovozu, ověřování a uvádění do oběhu, používání a kontrole veterinárních léčiv a přípravků.".

23. V § 18 odst. 3 se slova „Organizace, které vyrábějí, dovážejí a uvádějí" nahrazují slovy „Kdo vyrábí, dováží a uvádí" a slova „jsou povinny" se nahrazují slovy „je povinen".

24. V § 18 se vypouští odstavec 5.

25. V § 19 odst. 1 se připojuje nové písmeno d), které zní:

„d) veterinární prosekturu.".

26. V § 19 se vypouští odstavec 2 a označení odstavce 1.

27. § 20 zní:

„§ 20

Kdo chová zvířata, vyrábí, zpracovává, ošetřuje, skladuje nebo přepravuje živočišné produkty, je povinen těla zvířat a živočišné produkty uvedené v § 19 písm. a) (dále jen „odpady živočišného původu") se zřetelem na jejich druh a okolnosti vzniku třídit, ošetřovat a do jejich odvozu nebo zpracování bezpečně ukládat ve vhodných prostorech.".

28. § 21 zní:

„§ 21

(1) Odpady živočišného původu se musí hospodárně zužitkovat k vhodnému účelu anebo neškodně odstranit, a to

a) osobou uvedenou v § 20, nebo

b) právnickými nebo fyzickými osobami na základě povolení příslušného orgánu veterinární péče (dále jen „asanační podnik").

(2) Příslušný orgán veterinární péče udělí povolení právnické nebo fyzické osobě uvedené v odstavci 1 písm. b), jestliže

a) odborné veterinární činnosti budou vykonávány osobou odborně způsobilou (§ 25),

b) má k dispozici potřebná zařízení a přístroje,

c) má podmínky k dodržování potřebných protinákazových a hygienických opatření.

Povolení může příslušný orgán veterinární péče změnit nebo odejmout, jestliže se změnily nebo nejsou podmínky nezbytné pro jeho udělení.

(3) Asanační podnik je povinen v určeném obvodě za úplatu zabezpečovat včasný svoz odpadů živočišného původu tak, aby nedocházelo k jejich škodlivému působení na prostředí.

(4) V případě uvedeném v odstavci 1 písm.

b) je osoba uvedená v § 20 povinna neprodleně hlásit výskyt odpadů živočišného původu asanačnímu podniku.“.

29. V § 22 odst. 1 písm. d) se na konci připojují slova „a plněním ostatních úkolů veterinární asanace“.

30. V § 22 odst. 1 písm. e) se vypouštějí slova „vyžadujících zvláštní péči“.

31. V § 22 odst. 1 se na konci připojují nová písmena h), i) a j), která znějí:

„h) nad dodržováním zákazu týrání zvířat,

i) nad výkonem odborných veterinárních činností osob uvedených v § 3a písm. c),

j) nad tvorbou a ochranou životního prostředí před negativními vlivy pocházejícími ze zvířat ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. e) a ochranou potravin a surovin živočišného původu před kontaminací cizorodými látkami.“.

32. V § 22 odst. 3 písm. a) a c) se slova „orgány, organizace a občané“ nahrazují slovy „právnické a fyzické osoby“.

33. V § 22 odst. 3 písm. b) se vypouštějí slova za čárkou.

34. V § 24 odst. 1 písm. a) se vypouští slovo „organizací“.

35. V § 25 se vypouští odstavec 3.

36. V § 26 písm. a) se slovo „organizací“ v obou případech nahrazuje slovy „právnických a fyzických osob“ a za slovo „krmiva“ se vkládají slova „a veterinární léčiva a přípravky“.

37. V § 26 písm. b) se slovo „organizací“ nahrazuje slovem „osob“.

38. V § 27 odst. 1 písm. a) se doplňuje bod 4., který zní:

„4. při výrobě, dovozu a uvádění do oběhu veterinárních léčiv a přípravků,“.

39. V § 27 odst. 1 a 2 se za slovem „Organizaci“ uvádí odkaz 2a), který zní:

„2a) § 1 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

40. V § 27 odst. 1 se slova „může být uložena pokuta až do výše 50 tisíc Kčs“ nahrazují slovy „se uloží pokuta až do výše 200 tisíc Kčs“.

41. V § 27 odst. 2 se slova „může být uložena pokuta až do výše 100 tisíc Kčs“ nahrazují slovy „se uloží pokuta až do výše 400 tisíc Kčs“.

42. V § 27 se připojuje nový odstavec 4, který zní:

„(4) Výnos pokut uložených podle tohoto zákona je příjmem státního rozpočtu České republiky nebo Slovenské republiky.“.

43. § 28 odst. 1 zní:

„(1) Pokutu může orgán veterinární správy uložit do jednoho roku ode dne, kdy zjistil porušení povinnosti, nejdéle však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.“.

44. V § 32 se vypouští odstavec 3.

45. § 33 zní:

„§ 33

V odůvodněných případech může orgán veterinární péče uložit závazným pokynem podle § 22 odst. 3 písm. d) tomu, kdo chová zvířata, vyrábí, zpracovává, ošetřuje, skladuje nebo přepravuje živočišné produkty, vypracování

a) pohotovostního plánu ochranných a zdolávacích opatření nebo veterinárních hygienických opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat,

b) ozdravovacího plánu na zdolání stanovených nebezpečných nákaz, hospodářsky významných jiných hromadných onemocnění a poruch reprodukce zvířat,

c) programu hygienických a sanitačních opatření.“.

46. § 35 zní:

„§ 35

(1) Ministerstvo zemědělství České republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské republiky upraví obecně závazným právním předpisem

a) podrobnosti o udělení souhlasu vystavením veterinárního osvědčení při přemisťování zvířat se zřetelem na druh zvířat, způsob a účel jejich chovu, jakož i o veterinárních podmínkách pro konání svodu zvířat a povinnostech pořadatele při něm,

b) podrobnosti o obecných a zvláštních veterinárních hygienických požadavcích na živočišné produkty, o veterinárním vyšetření jatečných a ostatních zvířat a živočišných produktů a o podmínkách a rozsahu povinného zabezpečení preventivních a léčebných úkonů v chovech zvířat,

c) podrobnosti o zdravotní nezávadnosti a používání krmiv,

d) veterinární podmínky pro povolení dovozu, vývozu a průvozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,

e) podrobnosti o

1. veterinárních požadavcích na péči o zdraví zvířat, zejména na prostředí, ošetřování, výživu a jejich plemenitbu,

2. předcházení nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat a jejich zdolávání,
3. tom, které nákazy se považují za velmi nebezpečné a která jsou jiná hromadná onemocnění zvířat,
4. veterinární asanaci,
5. veterinárních podmínkách prodeje živočišných produktů na tržištích, v tržnicích a prodeje potravin živočišného původu.

(2) Ministerstvo zemědělství České republiky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské republiky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví Slovenské republiky upraví obecně závazným právním předpisem povolování výroby, ověřování, uvádění do oběhu, používání a kontrolu veterinárních léčiv a přípravků, jakož i veterinární a zdravotní podmínky pro povolování jejich dovozu.

(3) Ministerstvo zemědělství České republiky v dohodě s ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské republiky v dohodě s ministerstvem školství, mládeže a sportu Slovenské republiky upraví obecně závazným právním předpisem podrobnosti o organizaci a způsobu specializační přípravy veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků.

(4) Ministerstvo zemědělství České republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské republiky upraví obecně závazným právním předpisem podrobnosti o poskytování podpor a náhrad k úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdolávacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat.".

47. Slova „federální ministerstvo zemědělství a výživy" se v zákoně (s výjimkou § 36) nahrazují slovy „federální ministerstvo hospodářství", slova „Československá socialistická republika", „Česká socialistická republika" a „Slovenská socialistická republika" se nahrazují slovy „Česká a Slovenská Federativní Republika", „Česká republika" a „Slovenská republika", slova „národní výbor" se nahrazují slovy „okresní úřad" a slova „Sbor národní bezpečnosti" se nahrazují slovem „policie".

Čl. II

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, jak vyplývá z tohoto zákona.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

240

ZÁKON

České národní rady

ze dne 21. května 1991

o šlechtění a plemenitbě hospodářských zvířat

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Tento zákon se vztahuje na šlechtění a plemenitbu skotu, koní, prasat, ovcí, koz a drůbeže (dále jen „hospodářská zvířata").

(2) Účelem zákona je stanovit podmínky pro šlechtění a plemenitbu hospodářských zvířat tak, aby tato činnost byla za podpory ze státních prostředků nástrojem ke zvyšování plemenné hodnoty, užitkovosti a cílevědomého rozmnožování hospodářských zvířat, aby napomáhala ke zlepšování hospodárnosti a konkurenční schopnosti živočišné výroby a aby získané suroviny a potraviny živočišného původu (dále jen „živočišné produkty") odpovídaly požadované jakosti.[1])

[1]) ČSN Jatečný skot, jatečná telata, jatečná prasata, jatečné ovce a kozy, jatečná drůbež, konzumní vejce a kravské mléko.

§ 2

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) chovatelem každá právnická nebo fyzická osoba, která chová hospodářská zvířata jako ekonomicky motivovanou činnost,
b) ostatní osobou občan, který chová hospodářská zvířata nikoliv jako ekonomicky motivovanou činnost,
c) oprávněnou organizací právnická nebo fyzická osoba, které ministerstvo zemědělství České republiky (dále jen „ministerstvo") udělilo oprávnění k výkonu činností uvedených v druhé, třetí, čtvrté a šesté části zákona,
d) pověřenou organizací právnická nebo fyzická osoba, kterou ministerstvo pověřilo výkonem činností uvedených v části čtvrté a šesté zákona,
e) šlechtěním záměrné využívání a zlepšování genofondu hospodářských zvířat,
f) plemenitbou cílevědomé rozmnožování hospodářských zvířat přirozenou plemenitbou, inseminací, přenosem embryí a dalšími biotechnickými metodami,
g) genofondem soubor dědičných znaků a vlastností určité populace hospodářských zvířat,
h) genovou rezervou samčí a samičí hospodářská zvířata mizejících nebo málo početných plemen, typů, popřípadě linií hospodářských zvířat, které je žádoucí uchovat pro případné budoucí využití při šlechtění nebo pro výzkumné účely, jejich sperma a embrya,
i) selekcí výběr za účelem zařazení nebo vyřazení jedinců, popřípadě populací v procesu šlechtění,
j) hybridizací metody plemenitby hospodářských zvířat křížením,
k) populací větší nebo menší soubor jedinců daného druhu uvnitř kterého dochází k reprodukci,
l) chovem skupina hospodářských zvířat nebo i jednotlivá hospodářská zvířata, u nichž se provádí chovatelská, popřípadě plemenářská, krmivářská a organizační opatření k výrobě živočišných produktů a zvyšování užitkových vlastností chovaných zvířat.

ČÁST DRUHÁ

ŠLECHTITELSKÁ ČINNOST V CHOVECH A POPULACÍCH HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT

§ 3

Šlechtitelská činnost spočívá

a) v provádění kontroly užitkovosti a kontroly dědičnosti a testování užitkových vlastností a zdraví hospodářských zvířat (dále jen „šlechtitelská opatření"),
b) ve stanovení užitkové hodnoty a odhadu plemenné hodnoty hospodářských zvířat,
c) v posuzování hospodářských zvířat, jejich selekci a cílevědomém připařování k zajištění trvalého růstu kvality genofondu a realizace programů šlechtění,
d) v uplatňování metod šlechtění,
e) v ochraně genofondu a vytváření genových rezerv,
f) v rozvoji specializovaných chovů k účelům zušlechťování a reprodukce plemen, linií a užitkových typů (dále jen „plemena") jako celku i k účelům produkce kvalitních živočišných produktů.

§ 4

(1) Šlechtitelskou činnost v populacích hospodářských zvířat usměrňuje a podporuje ministerstvo podle dlouhodobých programů prostřednictvím oprávněných organizací.

(2) Podmínkou pro udělení oprávnění je, že právnická nebo fyzická osoba zabezpečí šlechtitelskou činnost uvedenou v § 3 tohoto zákona v rozsahu potřebném pro rozvoj populací hospodářských zvířat. Při splnění podmínek stanovených tímto zákonem ministerstvo udělí oprávnění a stanoví v něm jeho rozsah; může je měnit nebo odejmout, jestliže oprávněná organizace řádně nezajišťuje šlechtitelskou činnost.

(3) Šlechtitelskou činnost v chovech hospodářských zvířat vykonávají chovatelé a ostatní osoby ve spolupráci se zájmovými sdruženími chovatelů[2]) a oprávněnými organizacemi podle programů šlechtění a technických norem uvedených v příloze tohoto zákona.

§ 5

(1) Zřizují se výběrové komise pro skot, koně, prasata, ovce a kozy a uznávací komise pro drůbež. Předsedy a další členy těchto komisí, z nichž nejméně polovinu tvoří chovatelé, jmenuje a odvolává ministr zemědělství České republiky (dále jen „ministr"); návrhy na jejich jmenování a odvolání mohou předkládat ministrovi chovatelé, zájmová sdružení chovatelů a oprávněné organizace.

(2) Výběrovým komisím přísluší

a) provádět hodnocení a výběry plemeníků a rozhodovat o jejich zařazení do plemenitby,
b) uznávat, hodnotit a rušit šlechtitelské chovy hospodářských zvířat v součinnosti se zájmovými sdruženími chovatelů.

(3) Uznávacím komisím přísluší uznávat, hodnotit

[2]) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

a rušit šlechtitelské, prarodičovské, popřípadě rodičovské chovy drůbeže.

(4) Ministr může na doporučení chovatelů, zájmových sdružení chovatelů nebo oprávněných organizací jmenovat pro činnost uvedenou v odstavci 2 písm. a) též samostatné specialisty - hodnotitele (dále jen „hodnotitele").

(5) Výběrové komise a uznávací komise rozhodují o námitkách podaných do 15 dnů proti opatřením oprávněných organizací učiněným podle § 8 odst. 2 písm. b) a § 8 odst. 3 písm. b) tohoto zákona, a to do 30 dnů od jejich doručení.

(6) Obecně závazný právní předpis upraví postup a hlediska hodnocení a výběru plemeníků a plemenic, uznávání, hodnocení a rušení šlechtitelských chovů hospodářských zvířat a požadavky na odbornou způsobilost hodnotitelů.

ČÁST TŘETÍ
ŠLECHTITELSKÁ OPATŘENÍ

§ 6

Základními šlechtitelskými opatřeními jsou kontrola užitkovosti, kontrola dědičnosti a testování užitkových vlastností a zdraví hospodářských zvířat; jejich výsledky jsou podkladem pro odhad plemenné hodnoty a selekce hospodářských zvířat.

§ 7
Provádění kontroly užitkovosti, kontroly dědičnosti a testování užitkových vlastností a zdraví

(1) Zájmová sdružení chovatelů a oprávněné organizace vybírají chovy hospodářských zvířat a testovací zařízení, ve kterých bude prováděna kontrola užitkovosti, kontrola dědičnosti a testování užitkových vlastností a zdraví v rozsahu nezbytném pro účinné šlechtění; přitom dbají, aby byly využity nejlepší chovy hospodářských zvířat a zajištěn trvalý růst kvality genofondu.

(2) Kontrolu užitkovosti, kontrolu dědičnosti a testování užitkových vlastností hospodářských zvířat provádějí chovatelům a ostatním osobám oprávněné organizace na základě smluv, a to podle podmínek stanovených technickými normami uvedenými v příloze tohoto zákona s výjimkou koní plemen anglický plnokrevník, klusák, arabský kůň a anglický polokrevník, u kterých se kontrola a testování provádí při dostizích a při zkouškách výkonnosti stanovených pro další plemena koní.

(3) Kontrolu zdraví, kontrolu dědičnosti zdraví a testování hospodářských zvířat pro kontrolu dědičnosti zdraví provádějí příslušné orgány veterinární správy.[3])

(4) Pro potřeby kontroly užitkovosti, kontroly dědičnosti a testování užitkových vlastností jsou oprávněné organizace povinny zejména

a) zabezpečovat prověřování dostatečného počtu plemeníků,
b) využívat v chovech k plemenitbě plemeníky a plemenice s vysokou plemennou hodnotou,
c) dbát o účelné využití potomstva prověřených plemeníků,
d) vést evidenci o kontrole užitkovosti, kontrole dědičnosti a testování užitkových vlastností stanovenou technickými normami uvedenými v příloze tohoto zákona,
e) včas zveřejňovat výsledky dosažené v kontrolovaných chovech hospodářských zvířat a v testovacích zařízeních,
f) provádět poradenskou činnost související s kontrolou užitkovosti, kontrolou dědičnosti a testování užitkových vlastností.

(5) Chovatelé a ostatní osoby, v jejichž chovech hospodářských zvířat je prováděna kontrola užitkovosti, kontrola dědičnosti a testování užitkových vlastností a zdraví, jsou povinni zejména

a) vytvořit oprávněné organizaci a příslušnému orgánu veterinární správy náležité podmínky pro zjišťování potřebných údajů a poskytovat další informace nezbytné pro šlechtitelskou činnost, kontrolu zdraví a kontrolu dědičnosti zdraví,
b) umožnit za dohodnutých podmínek prověřování mladých plemeníků kontrolou dědičnosti užitkových vlastností a zdraví, provedení přehlídek a posouzení potomstva,
c) vést záznamy stanovené oprávněnou organizací,
d) poskytnout za dohodnutých podmínek oprávněné organizaci plemenice, potomstvo a u drůbeže násadová vejce a jednodenní drůbež, které tato organizace sama vybere ke společnému kontrolnímu chovu nebo pro potřeby testování,
e) oznámit bezodkladně oprávněné organizaci použití stimulačních látek ovlivňujících užitkovost.

(6) Kontrola užitkovosti, kontrola dědičnosti a testování užitkových vlastností se provádí za úplatu.[4])

[3]) Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči.
Vyhláška č. 117/1987 Sb., o péči o zdraví zvířat.

[4]) § 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách.

§ 8

Hodnocení hospodářských zvířat

(1) Hospodářská zvířata se hodnotí na základě dostupných informací z kontroly užitkovosti, kontroly dědičnosti a testování užitkových vlastností a zdraví a podle přímého posouzení dalších znaků a vlastností. Účelem hodnocení je získat podklady pro selekci, připařování, hybridizaci a šlechtění hospodářských zvířat.

(2) Hodnocení skotu, koní, prasat, ovcí a koz provádějí

a) výběrové komise, popřípadě hodnotitelé u
   1. plemeníků při jejich výběru pro zařazení do plemenitby,
   2. plemeníků a plemenic při jejich předvádění na trzích, výstavách a přehlídkách hospodářských zvířat;
b) oprávněné organizace v součinnosti se zájmovými sdruženími chovatelů
   1. u plemenic zařazených do kontroly užitkovosti a jejich potomstva pro využití k produkci plemeníků a plemenic a jejich zařazení do šlechtitelských nebo rozmnožovacích chovů a při jejich zápisu do plemenných knih,
   2. u plemenic při výběru potencionálních matek plemeníků a mladých plemenic pro účely kontroly dědičnosti,
   3. při zkouškách výkonnosti koní ve stanicích pro testování hřebců a ve šlechtitelských a rozmnožovacích chovech koní u hřebců a klisen,
   4. u hřebců a klisen anglického plnokrevníka, klusáka, arabského koně a anglického polokrevníka po ukončení zkoušek výkonnosti stanovených pro tato plemena.

(3) Hodnocení plemeníků a plemenic drůbeže provádějí

a) uznávací komise při uznávání šlechtitelských, prarodičovských, popřípadě rodičovských chovů,
b) oprávněné organizace při uznávání vlastních rodičovských chovů, popřípadě chovů, které rozmnožují jimi šlechtěnou populaci drůbeže.

(4) Vybrané plemeníky a plemenice, popřípadě chovy hospodářských zvířat evidují oprávněné organizace v plemenných knihách.

(5) Bližší podrobnosti o provádění hodnocení stanoví technické normy uvedené v příloze tohoto zákona.

§ 9

Původ hospodářských zvířat

(1) Původ hospodářských zvířat zjišťují, ověřují a evidují oprávněné organizace na základě údajů o původu, z inseminace, přenosu embryí, přirozené plemenitby, kontroly užitkovosti a krevních skupin, popřípadě podle jiných biologických znaků.

(2) Zjištěný původ hospodářských zvířat se ověřuje u

a) plemenných býků, hřebců, kanců a beranů určených k inseminaci,
b) hřebců z populace anglického plnokrevníka a klusáka a beranů vybraných z jejich populací oprávněnými organizacemi a určených k přirozené plemenitbě,
c) potomstva testovaných býků a kanců v rozsahu stanoveném oprávněnými organizacemi,
d) všech narozených hříbat plemena anglického plnokrevníka a klusáka.

(3) O výsledku ověřování vydávají oprávněné organizace osvědčení.

(4) Ověřování původu hospodářských zvířat se provádí za úplatu.[4])

§ 10

Evidence a označování hospodářských zvířat

(1) K zajištění řádné evidence hospodářských zvířat se provádí jejich označování podle technických norem uvedených v příloze tohoto zákona.

(2) Obecně závazný právní předpis určí, které organizace povedou ústřední evidenci jednotlivých druhů a stanoví rozsah a podmínky vedení této evidence.

§ 11

Chovy pro zušlechťování hospodářských zvířat

(1) Základem pro zušlechťování jednotlivých plemen jsou šlechtitelské chovy, případně jiné šlechtitelské jednotky (dále jen „šlechtitelské chovy"), jejichž účelem je produkce nejlepších plemeníků, plemenic a jejich potomstva, spermatu, samičích buněk a embryí pro zušlechťování celých populací hospodářských zvířat.

(2) Šlechtitelské chovy uznávají výběrové komise, u drůbeže uznávací komise, z chovů hospodářských zvířat, v nichž většina zvířat na základě výsledků kontroly užitkovosti a kontroly dědičnosti užitkových vlastností prokázala vynikající užitkovou a plemennou hodnotu. Žádosti o uznání těchto chovů podávají výběrovým komisím, u drůbeže uznávacím komisím, chovatelé spolu s oprávněnou organizací a připojují k nim vyjádření příslušného orgánu veterinární správy o zdravotním stavu zvířat v chovu, popřípadě stanovisko zájmových sdružení chovatelů.

(3) Šlechtitelské chovy mohou být zrušeny, došlo-li ke zhoršení užitkových vlastností nebo zdravotního stavu hospodářských zvířat. Návrhy na zrušení šlechtitelských chovů podávají výběrovým komisím, u drůbeže uznávacím komisím, oprávněné organizace nebo

Česká inspekce pro šlechtění a plemenitbu hospodářských zvířat.

(4) Součástí zušlechťování v chovech koní, prasat a ovcí jsou rozmnožovací chovy, které zajišťují zpravidla produkci plemenic, u koní i plemeníků, pro potřeby užitkových chovů; u drůbeže prarodičovské chovy, které produkují plemeníky a plemenice pro potřeby rodičovských chovů.

(5) Rozmnožovací chovy na žádost chovatelů uznávají oprávněné organizace v dohodě se zájmovými sdruženími chovatelů. Oprávněné organizace mohou rozmnožovací chovy zrušit, došlo-li k zhoršení užitkových vlastností nebo zdravotního stavu hospodářských zvířat.

(6) Důvodem pro zrušení chovů uvedených v odstavcích 3 a 5 může být též závažné porušení povinností stanovených tímto zákonem a obecně závaznými předpisy vydanými na jeho základě.

ČÁST ČTVRTÁ
PLEMENITBA HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT

§ 12

(1) Ministerstvo podporuje chov a rozmnožování plemen hospodářských zvířat, která byla vyhlášena obecně závazným právním předpisem.

(2) Ministerstvo usměrňuje plemenitbu v chovech hospodářských zvířat prostřednictvím pověřených organizací. Podmínkou pro udělení pověření je, že právnická nebo fyzická osoba zabezpečí pro potřeby

a) přirozené plemenitby hospodářských zvířat produkci dostatečného počtu kvalitních plemeníků,
b) inseminace a dalších biotechnických metod reprodukce hospodářských zvířat
   1. kvalitní plemeníky, případně jejich sperma,
   2. odpovídající provozní zařízení a technické vybavení,
   3. dodržení protinákazových a hygienických opatření,
   4. kvalifikované odborné pracovníky.

(3) Ministerstvo může udělené pověření měnit nebo odejmout, jestliže pověřená organizace řádně neplní povinnosti při zajišťování plemenitby hospodářských zvířat.

(4) Inseminace, přenos embryí a přirozená plemenitba se provádějí podle připařovacích plánů, které sestavují chovatelé i za pomoci pověřených organizací; přitom dbají, aby nedocházelo k nežádoucí příbuzenské plemenitbě.

§ 13

(1) K plemenitbě skotu, koní, prasat, ovcí a koz lze používat jen plemeníků, spermatu, samičích buněk a embryí, která splňují podmínky stanovené předpisy o veterinární péči[3]) a pro něž vydala oprávněná organizace osvědčení k použití v inseminaci nebo v přirozené plemenitbě anebo potvrzení o původu získaných samičích buněk a embryí.

(2) Osvědčení k použití plemeníka v inseminaci nebo v přirozené plemenitbě vydá oprávněná organizace na základě závazného posudku výběrové komise, popřípadě hodnotitele.

(3) Osvědčení k použití dovezeného spermatu, samičích buněk a embryí vydá oprávněná organizace na základě dokladů předepsaných v České republice v součinnosti s příslušným orgánem veterinární správy.

(4) Oprávněná organizace vydané osvědčení změní nebo zruší, změní-li se vhodnost a způsobilost spermatu, samičích buněk, embryí nebo plemeníka k plemenitbě.

§ 14
Inseminace a přenos embryí

(1) Inseminace skotu, koní, prasat, ovcí a koz, dodávky jejich spermatu, získávání samičích buněk a embryí nebo přenosy embryí, popřípadě další biotechnické postupy v reprodukci techto druhů.zvířat, zajišťují chovatelům a ostatním osobám pověřené organizace.

(2) Chovatelé a jiné způsobilé osoby mohou provádět inseminaci, dodávat sperma, získávat samičí buňky a embrya a provádět jejich přenos u vlastních plemenic a plemenic ostatních chovatelů a ostatních osob, pokud splňují stanovené podmínky [§ 12 odst. 2 písm. b) a § 17 tohoto zákona].

(3) Inseminace, dodávka spermatu, samičích buněk, embryí a jejich přenos, popřípadě další biotechnické postupy reprodukce se provádějí za úplatu.[4])

(4) Obecně závazný právní předpis stanoví podmínky k provádění inseminace, získávání spermatu a samičích buněk, embryí a jejich přenosu a dalších biotechnických postupů reprodukce.

§ 15
Přirozená plemenitba

(1) Přirozenou plemenitbu skotu, prasat, ovcí a koz si zajišťují chovatelé na svůj náklad; mohou ji zajišťovat též pro ostatní chovatele a ostatní osoby.

(2) Přirozenou plemenitbu skotu, prasat, ovcí a koz pro ostatní osoby zajišťují s použitím podpory ze státních prostředků pověřené organizace kromě případů, kdy ostatní osoba používá vlastní plemeníky pro přirozenou plemenitbu vlastních plemenic anebo chová plemena, která nebyla vyhlášena obecně závazným právním předpisem.

(3) Přirozenou plemenitbu koní zajišťují s použitím podpory ze státních prostředků pověřené organizace svými plemeníky ve vlastních připouštěcích stanicích a u smluvních chovatelů - držitelů nebo chovatelé, pokud vlastní hřebce, kteří byli zařazeni do plemenitby.

(4) Připouštění plemenic skotu, koní, prasat, ovcí a koz se provádí za úplatu.[4])

(5) Obecně závazný právní předpis stanoví podmínky, za nichž se provádí přirozená plemenitba.

§ 16

Plemenitba drůbeže

(1) K plemenitbě drůbeže v uznaných chovech (§ 8 odst. 3 a § 11 tohoto zákona) lze používat plemeníky, jejich sperma a plemenice z tuzemských i zahraničních šlechtitelských nebo prarodičovských chovů, ze kterých je potomstvo prověřováno v tuzemských testovacích zařízeních.

(2) Plemenitbu drůbeže si zajišťují chovatelé a ostatní osoby na svůj náklad.

ČÁST PÁTÁ

ODBORNÁ ZPŮSOBILOST PRACOVNÍKŮ

§ 17

Odborné práce při šlechtitelské činnosti v chovech hospodářských zvířat podle § 3 tohoto zákona a odborné práce při inseminaci hospodářských zvířat nebo při získávání samičích buněk, embryí a jejich přenosu, popřípadě při dalších biotechnických postupech podle § 14 tohoto zákona, mohou vykonávat odborní pracovníci, kterými jsou osoby starší 18 let, které získaly osvědčení o způsobilosti k odborným činnostem po úspěšném složení zkoušek podle zkušebního řádu určené orgnizace; tyto organizace určuje a zkušební řády schvaluje ministerstvo.

ČÁST ŠESTÁ

ZVLÁŠTNÍ OPRÁVNĚNÍ A POVINNOSTI PŘI NÁKUPU A PRODEJI

§ 18

(1) Prodávat a nakupovat plemeníky a plemenice hospodářských zvířat, jejich potomstvo určené k reprodukci, samičí buňky a embrya, sportovní koně, násadová vejce a mláďata drůbeže mohou

a) chovatelé přímo nebo prostřednictvím svých zájmových sdružení,
b) oprávněné organizace a pověřené organizace, které mohou prodej a nákup také zprostředkovávat.

(2) Uskutečněný prodej nebo nákup plemeníků je prodávající i kupující povinen oznámit do jednoho měsíce organizaci, která je ministerstvem určena k vedení ústřední evidence pro příslušný druh hospodářských zvířat.

(3) Prodávat a nakupovat sperma plemeníků mohou

a) pověřené organizace,
b) chovatelé a zájmová sdružení chovatelů prostřednictvím pověřených organizací,
c) chovatelé přímo s výjimkou spermatu býků.

(4) Prodávat za účelem reprodukce hospodářská zvířata, sperma plemeníků, samičí buňky, embrya a násadová vejce nesmějí ostatní osoby.

§ 19

(1) Hospodářská zvířata plemen, která budou vyhlášena obecně závazným právním předpisem jako genová rezerva, lze vyvážet jen se souhlasem ministerstva.

(2) Dovoz hospodářských zvířat k realizaci šlechtitelských a hybridizačních programů na území České republiky podléhá souhlasu ministerstva, které jej může podmínit testací u oprávněné organizace.

ČÁST SEDMÁ

DOZORČÍ ČINNOST

§ 20

(1) Zřizuje se Česká inspekce pro šlechtění a plemenitbu hospodářských zvířat (dále jen „inspekce"), která

a) kontroluje, jak oprávněné organizace, pověřené organizace, chovatelé a ostatní osoby dodržují ustanovení tohoto zákona, obecně závazné právní předpisy vydané k jeho provedení a technické normy uvedené v příloze tohoto zákona,
b) rozhoduje podle části osmé tohoto zákona,
c) ověřuje výsledky testování hospodářských zvířat a zkoušek výkonnosti koní a na žádost chovatele vydává o tom osvědčení,
d) provádí zvláštní kontroly uložené ministerstvem na úseku šlechtění a plemenitby hospodářských zvířat.

(2) Inspekce je orgánem státní správy podřízeným ministerstvu. V jejím čele je ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr.

(3) Inspekce je rozpočtovou organizací.

§ 21

Oprávněné organizace, pověřené organizace, chovatelé a ostatní osoby jsou povinny na požádání pracovníkům inspekce

a) poskytovat informace, doklady, bezplatnou věcnou, osobní a jinou potřebnou pomoc nezbytnou k výkonu jejich činnosti,
b) umožnit při dodržení veterinárně hygienických předpisů vstup do stájí a dalších kontrolovaných objektů a při prověřování technických zařízení přístup k nim,
c) předvést hospodářská zvířata, která jsou předmětem kontroly.

ČÁST OSMÁ

POKUTY, PŘESTUPKY A UKLÁDÁNÍ ZVLÁŠTNÍCH OPATŘENÍ

§ 22

Pokuty

(1) Pokutu až do výše 200 000 Kčs uloží inspekce oprávněné organizaci, pověřené organizaci a chovateli, který

a) poruší povinnost stanovenou tímto zákonem a obecně závaznými právními předpisy vydanými na jeho základě,
b) ztěžuje nebo maří výkon kontroly nad šlechtěním a plemenitbou hospodářských zvířat nebo ověření výsledků testování hospodářských zvířat anebo zkoušek výkonnosti koní.

(2) Pokutu až do výše 400 000 Kčs uloží inspekce oprávněné organizaci, pověřené organizaci a chovateli, který poruší povinnost

a) vyplývající pro něj ze zvláštních opatření (§ 26 tohoto zákona),
b) za níž mu byla uložena pokuta podle odstavce 1 opětovně.

(3) O uložení pokuty rozhoduje inspekce ve správním řízení.[5])

(4) Při stanovení výše pokuty se přihlédne zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(5) Pokutu lze oprávněné organizaci, pověřené organizaci a chovateli uložit do jednoho roku ode dne, kdy inspekce zjistila porušení povinnosti, nejdéle však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(6) Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu České republiky.

§ 23

Přestupky

(1) Pokutu až do výše 3000 Kčs může uložit inspekce ostatní osobě, která se dopustí přestupku tím, že

a) poruší povinnost stanovenou tímto zákonem a obecně závaznými právními předpisy vydanými na jeho základě,
b) ztěžuje nebo maří výkon kontroly nad šlechtěním a plemenitbou hospodářských zvířat nebo ověření výsledků testování hospodářských zvířat anebo zkoušek výkonnosti koní.

(2) Pokutu až do výše 5000 Kčs může uložit inspekce ostatní osobě, která se dopustí přestupku tím, že opětovně poruší povinnost, za níž jí byla uložena pokuta podle odstavce 1.

§ 24

Ukládání zvláštních opatření

(1) Inspekce může k zabezpečení šlechtění a plemenitby hospodářských zvířat ukládat oprávněným organizacím, pověřeným organizacím, chovatelům a ostatním osobám zvláštní opatření.

(2) Jako zvláštní opatření lze

a) uložit kastraci, odporaženi, nebo zákaz prodeje užitkového zvířete, spermatu, samičích buněk a embryí, sportovních koní, zákaz líhnutí a zákaz prodeje násadových vajec a mláďat drůbeže,
b) navrhnout výběrové (uznávací) komisi zrušení šlechtitelského chovu a oprávněné organizaci zrušení rozmnožovacího chovu.

(3) O uložení zvláštního opatření rozhoduje inspekce ve správním řízení.[5])

ČÁST DEVÁTÁ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 25

Výjimky z tohoto zákona pro vědeckovýzkumnou činnost ve šlechtění a plemenitbě hospodářských zvířat povoluje ministerstvo.

§ 26

Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení ustanovení § 5, 10, 12, 14, 15 a 19 tohoto zákona.

§ 27

Osvědčení o způsobilosti k odborným činnostem vydaná podle zákona České národní rady č. 86/1972 Sb., o plemenitbě hospodářských zvířat, se považují za osvědčení o odborné způsobilosti podle § 17 tohoto zákona.

[5]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

§ 28

Zrušují se

1. zákon České národní rady č. 86/1972 Sb., o plemenitbě hospodářských zvířat,
2. vyhláška ministerstva zemědělství a výživy ČSR č. 78/1974 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o plemenitbě hospodářských zvířat.

§ 29

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1991.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

Příloha k zákonu ČNR č. 240/1991 Sb.

ČSN 46 6113	Kontrola užitkovosti skotu
ČSN 46 6107	Zkoušky dojitelnosti skotu
ČSN 46 6164	Kontrola užitkovosti a dědičnosti užitkových vlastností prasat
ČSN 46 6213	Kontrola užitkovosti ovcí
ČSN 46 6233	Kontrola užitkovosti koz
ČSN 46 6404	Kontrola užitkovosti drůbeže
ČSN 46 6114	Kontrola dědičnosti mléčné užitkovosti
ČSN 46 6115	Kontrola dědičnosti dojitelnosti skotu
ČSN 46 6214	Kontrola dědičnosti ovcí
ČSN 46 6110	Plemenný chovný a zástavový skot
ČSN 46 6150	Plemenná chovná a užitková prasata
ČSN 46 6155	Chovná a užitková prasata
ČSN 46 6310	Plemenní koně
ČSN 46 6210	Plemenné ovce
ČSN 46 6215	Chovné a užitkové ovce
ČSN 46 6230	Plemenné kozy
ČSN 46 6410	Chovná drůbež. Kuřata, slepice, kohouti
ČSN 46 6440	Chovná drůbež. Krůty
ČSN 46 6510	Chovná drůbež. Husy
ČSN 46 6540	Chovná drůbež. Kachny
ČSN 46 6006	Označování hospodářských zvířat
ČSN 46 7100	Názvosloví v oboru šlechtění hospodářských zvířat
ČSN 46 7106	Plemenářské názvosloví. Kontrola užitkovosti a dědičnosti skotu
ČSN 46 6149	Chov skotu (termíny a definice)
ČSN 46 6105	Chovné cíle a standardy uznaných plemen skotu

241

VYHLÁŠKA
ministerstva kultury České republiky
ze dne 22. května 1991,
o výhradním oprávnění některých organizací zastupujících autory nebo výkonné umělce

Ministerstvo kultury České republiky stanoví podle § 44 odst. 1 písm. a) a odst. 3 zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb.:

§ 1

Výhradní oprávnění[1]) se přiznává organizacím zastupujícím autory nebo výkonné umělce ve výkonu jejich práv podle autorského zákona (dále jen „organizace“) takto:

[1]) § 44 odst. 1 písm. a) autorského zákona.

název organizace	obor působnosti	rozsah oprávnění
Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním	uveřejněná díla hudební s textem nebo bez textu	a) udílet svolení a vybírat odměny za veřejné nedivadelní provozování, b) vybírat odměny za vysílání rozhlasem nebo televizí, c) udílet svolení a vybírat odměny za půjčování zvukových nebo zvukově obrazových snímků, d) vybírat odměny za užití děl pořízením rozmnoženiny pro vlastní osobní potřebu.[2])
INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů	uveřejněné zvukové a zvukově obrazové záznamy výkonů výkonných umělců	a) vybírat odměny výkonných umělců za vysílání snímků, vyrobených ke komerčním účelům, rozhlasem nebo televizí, b) udílet svolení a vybírat odměny za půjčování zvukových a zvukově obrazových snímků, c) udílet svolení k užití zvukových či zvukově obrazových záznamů nebo snímků na veřejných produkcích prostřednictvím technického zařízení, d) vybírat odměny za užití výkonů pořízením rozmnoženiny pro vlastní osobní potřebu.[2])

§ 2

Organizace vykonávají svoji činnost podle této vyhlášky nevýdělečně; z vybraných odměn a náhrad jsou oprávněny si srazit pouze režijní srážku v obvyklé výši, nejvýše však 10 % na náklady spojené s touto činností.

§ 3

Zrušuje se § 10 a 11 vyhlášky ministerstva školství a kultury č. 99/1958 Ú. l., o povolování veřejných koncertních a jiných hudebních produkcí, veřejných produkcí estrádních a artistických, podniků lidové zábavy, některých divadelních představení, výstav, přednášek a filmových představení a o výhradném oprávnění ochranných organizací autorských.

§ 4

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
PhDr. **Uhde** v. r.

[2]) § 13 odst. 2 a 3 autorského zákona.
Vyhláška ministerstva kultury České republiky č. 115/1991 Sb., o úpravě odměn a náhrad oprávněným subjektům za užití předmětů ochrany podle autorského zákona pořízením zvukové nebo zvukově obrazové rozmnoženiny a veřejným půjčováním snímků pro osobní potřebu.

242

VYHLÁŠKA
ministerstva zdravotnictví České republiky
ze dne 3. května 1991,
o soustavě zdravotnických zařízení zřizovaných okresními úřady a obcemi

Ministerstvo zdravotnictví České republiky stanoví podle § 42 odst. 1 a § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Základními články soustavy jsou zdravotnická zařízení[1]) s právní subjektivitou zřizovaná okresními úřady nebo obcemi.[2]) Takovými zařízeními se mohou stát i zdravotnická zařízení, která jsou dosud součástí okresních (obvodních, městských) ústavů národního zdraví a jsou uvedena v části druhé této vyhlášky.

(2) Při zřizování zdravotnických zařízení podle odstavce 1 postupují okresní úřady podle zvláštních předpisů.

§ 2

Změnu dosud závazně stanoveného spádového území, na němž zdravotnická zařízení plní své úkoly, stanoví, po projednání se zdravotnickými zařízeními, okresní úřad ve spolupráci s obcemi.[3])

§ 3

Zdravotnická zařízení jsou povinna poskytovat potřebné informace pro všeobecnou a zdravotnickou informační soustavu.

§ 4

(1) Zdravotnická zařízení vybraná ministerstvem zdravotnictví České republiky (dále jen „ministerstvo") se podílejí na výuce a výchově žáků středních zdravotnických škol. Pro výchovu a výuku studentů lékařských nebo farmaceutických fakult vybírá zdravotnická zařízení ministerstvo v dohodě s ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

(2) Na základě pověření ministerstva vydaného v dohodě s ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky se mohou zdravotnická zařízení a jejich vybraná pracoviště účastnit postgraduální výchovy organizované vysokými školami. Na základě pověření ministerstva se mohou zdravotnická zařízení a jejich vybraná pracoviště účastnit postgraduálního studia organizovaného Institutem pro další vzdělávání lékařů a farmaceutů.

§ 5
Vedoucí funkce

(1) V čele zdravotnických zařízení uvedených v části druhé je ředitel (vedoucí), kterého jmenuje[4]) a odvolává zřizovatel. Ředitel je statutárním orgánem zdravotnického zařízení a je oprávněn jednat jeho jménem ve všech věcech. Odpovídá zřizovateli za plnění úkolů zařízení.

(2) V době nepřítomnosti zastupuje ředitele (vedoucího) v plném rozsahu práv a povinností jeho zástupce.

(3) Podle místních podmínek ředitel (vedoucí) zdravotnického zařízení určí, které další vedoucí funkce uvedené ve mzdových předpisech vydaných ministerstvem zřídí.

(4) Řediteli nebo vedoucímu zdravotnického zařízení jsou přímo podřízeni vedoucí pracovníci, které určí a uvede v organizačním řádu. V něm rovněž stanoví rozsah úkolů jednotlivých vedoucích pracovníků.

§ 6

Hospodaření a provoz zdravotnických zařízení zabezpečují hospodářské, technické a provozní složky

---

[1]) § 32 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

[2]) § 19 písm. b) zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých opatřeních s tím souvisejících.
Zákon ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky).

[3]) § 39 odst. 3 zákona č. 20/1966 Sb.

[4]) § 27 odst. 4 zákoníku práce.

a útvary, které zřizuje, slučuje, přemisťuje nebo zrušuje ředitel (vedoucí) zdravotnického zařízení.

ČÁST DRUHÁ

DRUHY A ÚKOLY ZDRAVOTNICKÝCH ZAŘÍZENÍ

Oddíl 1

Okresní hygienické stanice

§ 7

Okresní hygienické stanice provádějí nebo navrhují soubory základních terénních vyšetření a opatření. Laboratorní vyšetření a specializované výkony zajišťují na území své působnosti. Okresní hygienické stanice připravují podklady pro opatření, která činí okresní hygienik jako orgán hygienické služby, a podílejí se na jejich výkonu. Zajišťují odborné vedení ostatních zdravotnických zařízení a jejich pracovníků na úseku hygieny a boje proti přenosným nemocem.

§ 8

(1) Okresní hygienická stanice se člení na odbory a oddělení. K zabezpečování specializovaných činností lze zřizovat v odděleních úseky. K plnění úkolů mimo sídlo okresní hygienické stanice lze zřizovat pobočky a v podnicích vysunutá pracoviště.

(2) Úkoly okresní hygienické stanice, skladbu a vnitřní uspořádání jednotlivých organizačních útvarů a jejich podíl na plnění úkolů, rozsah a způsob jednání pracovníků jménem organizace stanoví ředitel v organizačním řádu.

Oddíl 2

Zařízení ambulantní péče

§ 9

(1) Základním článkem zařízení ambulantní péče jsou ordinace praktických (obvodních) lékařů pro dospělé, praktických (obvodních) lékařů pro děti a dorost, ženských lékařů, stomatologů, případně ordinace dalších odborných lékařů, k jejichž návštěvě není třeba doporučení (dále jen „ordinace“).

(2) Při územním nebo závodním středisku se může zřídit výdejna léků.

§ 10

(1) Sdružená ambulantní zařízení jsou léčebná zařízení, která jsou umístěna mimo území nemocnic se kterými nejsou organizačně ani personálně spojena a v jejichž ordinacích se poskytují jednotlivcům nebo skupinám osob základní a specializované zdravotnické služby.

(2) Zdravotnické služby poskytované územními zařízeními ambulantní péče jsou přístupné všemu obyvatelstvu spádového území.

(3) Zdravotnické služby poskytované závodními zařízeními ambulantní péče jsou určeny především pro zaměstnance organizace. Kde je to provozně možné, mohou být přístupny i ostatním obyvatelům.

(4) Součástí sdružených ambulantních zařízení může být lékárna nebo výdejna léků, pokud je s nimi stavebně a organizačně spojena.

Oddíl 3

Nemocnice

§ 11

(1) Nemocnice poskytují obyvatelům ambulantní a lůžkovou základní a specializovanou diagnostickou a léčebnou péči, jejíž součástí jsou i nezbytná preventivní opatření.

(2) K poskytování diagnostické a léčebné péče zaměstnancům organizací lze zřídit závodní nemocnice. Pokud je to provozně možné, lze v nich poskytovat zdravotní péči i obyvatelům přilehlého území.

(3) Pro poskytování diagnostické a léčebné péče dětem a dorostu lze zřídit podle místních podmínek dětské nemocnice.

§ 12

(1) Nemocnice se člení na:

a) lůžkovou část,
b) ambulantní část,
c) část společných vyšetřovacích a léčebných složek,
d) část hospodářské a technické služby a
e) další organizační části (např. oddělení anesteziologie a resuscitace, rychlá zdravotnická pomoc), které se zřizují, vyžaduje-li to péče o nemocné nebo provoz nemocnice.

(2) Jako součást nemocnice lze zřídit lékárnu nebo výdejnu léků.

§ 13

(1) Oddělení nemocnice může tvořit s odpovídajícím ambulantním oddělením celek řízený jedním vedoucím.

(2) Jako součást oddělení nemocnic se mohou pro potřeby diferencované léčebné péče zřizovat jednotky intenzívní péče i doléčovací jednotky.

(3) Velikost oddělení jednotlivých oborů diagnostické a léčebné péče a jiných útvarů nemocnic se určuje podle potřeb péče o zdraví obyvatelstva spádového území.

Oddíl 4

Odborné léčebné ústavy

§ 14

(1) Odborné léčebné ústavy plní úkoly podle svého odborného zaměření a podle koncepcí příslušných medicínských oborů.

(2) Odborné léčebné ústavy se podle stanoveného zaměření a velikosti mohou členit na oddělení, případně na jiné útvary, pokud to odpovídá zásadám hospodárnosti provozu.

§ 15

(1) Léčebny pro dlouhodobě nemocné jsou určeny pro poskytování specializované ústavní péče zaměřené především na ošetřovatelskou a rehabilitační péči o osoby trpící déle trvajícími nemocemi.

(2) Léčebny tuberkulózy a respiračních nemocí jsou určeny pro nemocné plicními nebo mimoplicními a respiračními nemocemi, pokud jejich stav vyžaduje dlouhodobou ústavní péči.

(3) Psychiatrické léčebny jsou určeny pro poskytování ústavní péče osobám stiženým duševními poruchami, u nichž je třeba specializované péče, popřípadě pro osoby, kterým je uloženo povinné léčení.

(4) Rehabilitační ústavy jsou určeny pro poskytování specializované ústavní péče nemocným se stanovenými poruchami hybnosti, popřípadě poruchami jiných funkcí.

(5) Specializovanou ústavní péči poskytují též další odborné léčebné ústavy zřízené podle potřeb rozvoje péče o zdraví.

§ 16

(1) Lázeňské léčebny jsou odborné léčebné ústavy, které poskytují nemocným speciálně zaměřenou ústavní i ambulantní léčebnou péči. K léčbě nemocných se využívá především přírodních léčivých zdrojů nebo klimatických podmínek.

(2) Lázeňská péče o děti se poskytuje ve specializovaných lázeňských léčebnách.

(3) Lázeňské léčebny jsou zpravidla specializovány na jeden nebo více oborů podle indikačního zaměření; je-li to účelné, mohou se členit na oddělení.

(4) Lázeňské léčebny mohou též poskytovat ambulantní lázeňskou péči osobám bydlícím nebo ubytovaným v místě nebo v blízkém okolí lázeňského zařízení.

(5) Lázeňské léčebny a další lázeňská zařízení se mohou sdružovat do lázeňských podniků.

§ 17

Ozdravovny pro děti a dospělé jsou zdravotnická zařízení, v nichž se osobám ohroženým na zdraví nebo osobám v rekonvalescenci poskytuje za lékařského dozoru a odborného vedení ústavní péče zpravidla s využitím klimatických podmínek a s dodržováním potřebné životosprávy.

§ 18

Sanatoria jsou zdravotnická zařízení poskytující občanům s ohroženým nebo narušeným zdravím potřebné léčení, ošetřování a dodržování náležité životosprávy mimo pracovní dobu. Sanatoria se mohou zřizovat jako zdravotnická zařízení územní, závodní, popřípadě společná.

Oddíl 5

Zařízení lékárenské péče

§ 19

(1) Pro zajištění nemocných léky a zdravotnickými potřebami se zřizují lékárny a další zařízení lékárenské péče.

(2) Lékárny zabezpečují přípravu, výdej, kontrolu a dispenzaci léčiv a zdravotnických potřeb ve spolupráci s ostatními zdravotnickými zařízeními.

(3) Podle potřeby příslušné spádové oblasti se jednotlivé lékárny mohou dělit na oddělení, případně mohou zřizovat potřebná doplňková zařízení.

(4) Laboratoř pro kontrolu léčiv kontroluje léčiva pro lékárenská zařízení, organizace pro zásobování léčivy a zdravotnickými potřebami, popřípadě pro další určené zdravotnické organizace.

Oddíl 6

Zvláštní dětská zařízení

§ 20

(1) Kojenecké ústavy poskytují ústavní a výchovnou péči dětem, jejichž vývoj je ohrožen nevhodným domácím prostředím, a to zpravidla do věku jednoho roku.

(2) Dětské domovy poskytují ústavní a výchovnou péči dětem, o něž nemá kdo pečovat nebo jimž nelze ze sociálních důvodů zajistit péči ve vlastní rodině, popřípadě náhradní rodinnou péči a to ve věku od jednoho do tří let, pokud ze zdravotních nebo sociálních důvodů ji není nutné poskytovat starším dětem.

(3) Kojenecký ústav a dětský domov se podle místních podmínek spojí ve společné zařízení. Nové kojenecké ústavy se nezřizují.

§ 21

(1) V jeslích se poskytuje péče o všestranný rozvoj dětí zpravidla ve věku do tří let. Péče v jeslích navazuje na péči o děti v rodině.

(2) Jesle mohou být zřízeny jako územní nebo závodní (družstevní) nebo společné.

(3) Podle doby provozu se zřizují jesle s denním, výjimečně týdenním provozem.

(4) Mateřské školy a jesle ve společných budovách se zřizují podle zvláštních předpisů.[5])

ČÁST TŘETÍ
SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 22

(1) Okresní (obvodní, městské) ústavy národního zdraví v zájmu účelného zabezpečení zdravotnických služeb a další transformace zdravotnické soustavy vytvářejí podmínky pro svoje rozčlenění v soustavu samostatných zdravotnických a jiných nástupnických zařízení působících na území okresu.

§ 23

Statut zdravotnického zařízení, jehož součástí je jmenovitý seznam začleněných zařízení s uvedením jejich postavení, označení, rozmístění a členění vydaný ředitelem (vedoucím), schvaluje zřizovatel.

§ 24

Zrušují se vyhláška ministerstva zdravotnictví České republiky č. 121/1974 Sb., o soustavě zdravotnických zařízení, a směrnice ministerstva zdravotnictví České republiky č. 6/1986 Věstníku ministerstva zdravotnictví České republiky o postavení, organizaci a činnosti ústavů národního zdraví registrovaná v částce 2/1986 Sb.

§ 25

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
MUDr. **Bojar** CSc. v. r.

243

VYHLÁŠKA
Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky
z 21. mája 1991
o zmene vyhlášky Ministerstva zdravotníctva č. 34/1965 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o regresných náhradách

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky po dohode s Konfederáciou odborových zväzov Slovenskej republiky, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky a Ministerstvom financií Slovenskej republiky podľa § 11 zákona č. 33/1965 Zb. o úhrade nákladov vznikajúcich štátu z úrazov, chorôb z povolania a iných poškodení zdravia (o regresných náhradách) ustanovuje:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva zdravotníctva č. 34/1965 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o regresných náhradách, v znení vyhlášky č. 86/1966 Zb. a vyhlášky č. 38/1968 Zb. sa mení takto:

1. § 2 znie:

[5]) Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 87/1980 Sb., o mateřských školách a společných zařízeních jeslí a mateřských škol ve společných budovách.

„§ 2

O regresných náhradách rozhodujú obvodné úrady.[1])“.

2. Poznámka pod čiarou [1]) znie:

„[1]) Položka 160 prílohy D zákona Slovenskej národnej rady č. 472/1990 Zb. o organizácii miestnej štátnej správy.“.

3. § 3 sa vypúšťa.

4. V § 4 ods. 1 sa slová „a 3“ vypúšťajú.

5. § 5, 6 a 7 vrátane nadpisov sa vypúšťajú.

6. § 8 ods. 3 sa vypúšťa.

Doterajší odsek 4 sa označuje ako odsek 3.

7. V § 8 ods. 3 sa slová „Krajský národný výbor, prípadne Ministerstvo zdravotníctva môžu“ nahrádzajú slovami „Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo zdravotníctva“) môže“.

8. V § 9 ods. 1 sa slová „sú miestne príslušné orgány národného výboru“ nahrádzajú slovami „je miestne príslušný obvodný úrad“.

9. § 9 ods. 2 sa vypúšťa.

Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 2.

10. V § 9 ods. 2 sa číslo „4“ nahrádza číslom „3“.

11. § 10 sa vypúšťa.

12. V § 11 ods. 1 časť vety za zátvorkou sa vypúšťa.

13. § 11 ods. 2 sa vypúšťa.

Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 2.

14. V § 15 ods. 1 v poslednej vete sa slová „stálych odborných poradcov regresnej komisie a súčinnosť,“ vypúšťajú.

15. V § 16 ods. 2 sa slová „Aj národné výbory“ nahrádzajú slovami „Orgány príslušné na rozhodovanie o regresných náhradách“.

16. V § 17 sa slová „Regresné komisie“ nahrádzajú slovami „Okresné ústavy národného zdravia“.

17. V § 19 tretia veta a v štvrtej vete slová „aj pomoc odborných poradcov podľa § 7 a“ sa vypúšťajú.

18. § 20 ods. 2 znie:

„(2) V ostatných prípadoch po uplynutí lehoty na zaplatenie, prípadne po došetrení veci vzhľadom na oznámené námietky, predloží vec na rozhodnutie.“.

19. § 20 ods. 3 sa vypúšťa.

20. § 21 ods. 1 znie:

„(1) V konaní o regresných náhradách je okresný ústav národného zdravia účastníkom.“.

21. V § 24 ods. 6 sa prvá veta a časť druhej vety za bodkočiarkou vypúšťajú.

22. § 28 znie:

„§ 28

Rozhodnutie o dôvode

Ak sa právoplatne rozhodlo o niektorej časti regresnej náhrady, je toto rozhodnutie čo do dôvodu záväzné aj pre rozhodovanie o ostatných častiach regresnej náhrady z udalosti, z ktorej sa táto náhrada odvodzuje.“.

23. V § 30 sa slová „okresný národný výbor“ nahrádzajú slovami „obvodný úrad“.

Čl. II

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. júlom 1991.

Minister:
Rakús v. r.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

OPATŘENÍ
ministerstva financí České republiky
ze dne 30. dubna 1991
o úlevách u notářských poplatků souvisejících s vydáním věci podle zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích

Ministerstvo financí České republiky v dohodě s ministerstvem spravedlnosti České republiky podle § 41 odst. 2 písm. a) zákona České národní rady č. 146/1984 Sb., o notářských poplatcích, ve znění zákona České národní rady č. 201/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 146/1984 Sb., o notářských poplatcích, stanoví:

§ 1

Kromě poplatků, které se nevybírají podle § 5 odst. 6 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, se nevyměřují ani ostatní notářské poplatky, které souvisejí s vydáním věci podle tohoto zákona.

§ 2

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a lze podle něj postupovat od doby nabytí účinnosti zákona č. 87/1991 Sb.

Ministr:
Ing. **Špaček** v. r.

OPATŘENÍ
ministerstva financí České republiky
ze dne 10. května 1991
o pověření Magistrátního úřadu hlavního města Prahy k poskytování úlev u správních poplatků

Ministerstvo financí České republiky podle § 10 odst. 3 zákona č. 105/1951 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 138/1960 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o správních poplatcích, stanoví:

§ 1

Magistrátní úřad hlavního města Prahy může v jednotlivých odůvodněných případech k zamezení nesrovnalostí nebo zmírnění tvrdostí správní poplatek snížit nebo prominout, jde-li o úkon prováděný Magistrátním úřadem hlavního města Prahy, obvodním nebo místním úřadem v městských částech. Úlevu však nelze poskytnout v případě položky 12 písm. b) sazebníku I., vyhlášky federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky č. 570/1990 Sb., o správních poplatcích.

§ 2

V rámci výkonu státní správy se Magistrátní úřad hlavního města Prahy přesvědčuje dohlídkami u orgánů rady hlavního města Prahy, obvodních nebo místních úřadů v městských částech o správnosti a včasnosti vyměření, vybrání a placení správních poplatků, jde-li o poplatky, které jsou příjmem hlavního města Prahy a městských částí.

§ 3

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. **Špaček** v. r.

OPATŘENÍ

Státní banky československé

ze dne 31. května 1991,

kterým se stanoví přípustné odchylky od úrokové sazby z úvěru poskytovaného bankám Státní bankou československou při úrokování vkladů právnických osob u bank a spořitelen a úvěrů právnickým osobám od bank a spořitelen

Státní banka československá stanoví podle § 11 odst. 2 zákona č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách:

§ 1

(1) Přípustná odchylka od úrokové sazby z krátkodobého úvěru poskytovaného bankám Státní bankou československou (dále jen „diskontní sazba") vymezující horní hranici úrokové sazby z úvěrů právnickým osobám od bank a spořitelen je 12 %. Tato odchylka od diskontní sazby a jí vymezená horní hranice úrokové sazby platí i pro úvěry na podnikatelskou činnost občanů (fyzických osob).

(2) Vyšší úroková sazba z úvěrů, než odpovídá odstavci 1, může být uplatněna pouze v případě, že sjednaná splatnost úvěru je na žádost dlužníka prodloužena, popřípadě úvěr není splacen ve lhůtě.

(3) Odchylky od diskontní sazby, které by vymezovaly hranice úrokových sazeb z vkladů, se nestanoví.

§ 2

Zrušuje se opatření Státní banky československé ze dne 19. listopadu 1990 publikované v částce 83/1990 Sb.

§ 3

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 1. června 1991.

Předseda:

v z. Ing. **Zahradník** v. r.

OPATŘENÍ

Státní banky československé

ze dne 31. května 1991,

kterým se stanoví úrokové sazby z vkladů a půjček občanům (fyzickým osobám)

Státní banka československá stanoví v dohodě s federálním ministerstvem financí, ministerstvem financí České republiky a ministerstvem financí Slovenské republiky podle § 11 odst. 3 zákona č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách:

§ 1

(1) Roční úroková sazba z půjček občanům (fyzickým osobám) je nejvýše 22 %.

(2) Hranice úrokových sazeb z vkladů se nestanoví.

§ 2

Zrušuje se opatření Státní banky československé ze dne 20. listopadu 1990 publikované v částce 83/1990 Sb.

§ 3

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 1. června 1991.

Předseda:

v z. Ing. **Zahradník** v. r.

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 6, 18 a § 19 odst. 1 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, ve znění zákona č. 107/1990 Sb., **opatření** č. j. XIII/1 - 13 300/91 ze dne 10. 5. 1991, **kterým stanovilo IV. změny a doplňky Sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1991.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 2. května 1991. Bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji a v Cenovém věstníku.

Do opatření lze nahlédnout na federálním ministerstvu financí, ministerstvu financí České republiky, ministerstvu financí Slovenské republiky a na všech finančních a daňových ředitelstvích a finančních a daňových úřadech.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

1. v zákonu Slovenské národní rady č. 595/1990 Sb., o státní správě pro životní prostředí, v českém i slovenském vydání,
2. v zákonu České národní rady č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, v českém i slovenském vydání

1. V příloze A položce č. 26 se v kolonce 2 Úsek štátnej správy doplňují slova „ochrany ovzdušia".

V příloze C se za položku č. 58 doplňuje položka č. 58a, která zní:

58a	-"-	zák. SNR č. 372/1990 Zb. v znení zák. SNR č. 524/1990 Zb.	§ 34	Prejednávanie priestupkov, ktorými sa porušili povinnosti na úseku vodného hospodárstva

V názvu přílohy D má být místo „na okresné úrady životného prostredia" správně uvedeno „na obvodné úrady životného prostredia".

2. § 2 odst. 1 má správně znít:

„(1) Do vlastnictví obcí dnem účinnosti tohoto zákona přecházejí

a) nezastavěné pozemky,

b) pozemky zastavěné stavbami ve vlastnictví fyzických osob,

c) stavby s pozemky tvořícími se stavbou jeden funkční celek,

které obce vlastnily ke dni 31. prosince 1949, pokud jsou ve vlastnictví České republiky a nepřecházejí do vlastnictví obcí podle § 1.".

Redakce

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrovova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.